

FEDERÁLNÍ MINISTERSTVO NÁRODNÍ OBRANY

CO-5-2

Tajné

Evid. č.: 071

ÚLOHA A BOJOVÉ POUŽITÍ
SPOJOVACÍCH JEDNOTEK
CIVILNÍ OBRANY

Zrušeno

PRAHA 1990

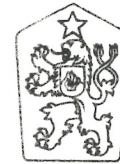
FEDERÁLNÍ MINISTERSTVO NÁRODNÍ OBRANY

Schvaluji.
Náčelník Civilní obrany CSSR
generálplukovník PhDr. Ing. Josef Marušák, CSc.
Praha 29. září 1989

Tajné

Evid. č.:

071

ÚLOHA A BOJOVÉ POUŽITÍ
SPOJOVACÍCH JEDNOTEK
CIVILNÍ OBRANY

Zrušeno

1278

PRAHA 1990

CO-5-2

Tento předpis obsahuje

- a) 64 (šedesátčtyři) stran textu;
- b) doplňky:

- 1.
- 2.
- 3.

ONOSUJ

VOM
VYHO...
MÁŠVOC

23

Ú V O D

Tento předpis podává přehled zkušeností a poznatků z organizování zabezpečování spojení v Civilní obraně. Specifikuje odlišnosti od zásad stanovených ve Spojovacím řádu Československé lidové armády, Část 1. Spojení u svazků, útvarů a jednotek pozemního vojska (Spoj-1-1).

Úkoly civilní obrany jsou charakterizovány zvýšenými nároky na zabezpečení varování a vyrozumění, nepřetržitého řízení a vedení jak v míru, tak i za branné pohotovosti státu. Stanovené zásady je proto nutno aplikovat podle konkrétní situace a podmínek.

Předpis je určen pro vojenskou část Civilní obrany.

Předpis nabývá účinnosti dnem 1. prosince 1989, týmž dnem se ruší platnost předpisu Organizace a taktika spojení v systému Civilní obrany (ŠCOS-spoj-I-1) vydaného ministerstvem vnitra - štábem CO státu v roce 1963.

Č Á S T 1

Z Á K L A D N Í U S T A N O V E N Í O S P O J E N Í
V C I V I L N Í O B R A N Ě

HLAVA 1

DRUHY SPOJENÍ

1. Spojení v Civilní obraně (CO) se podle druhu použitých spojovacích prostředků dělí:

- na linkové spojení (telefonní a dálkopisné),
- na rádiové spojení,
- na radioreléové spojení,
- na polní poštovní spojení,
- na signální spojení,
- na spojení rozhlasem po drátě, místním a závodním rozhlasem.

Definice těchto základních druhů spojení jsou uvedeny v předpise Spojovací řád Československé lidové armády. Část 1. Spojení u svazků, útvarů a jednotek pozemního vojska (Spoj-1-1).

2. Poslední dva druhy spojení se vyznačují řadou odlišností, pro které se využívají v CO, především k zabezpečení varování a vyzkoušení.

3. Kromě zásad stanovených v předpise Spoj-1-1 se v CO využívají k signálnímu spojení sirény, zvony a kolejnice.

Sirény jsou určeny především k varování obyvatelstva a vyhledávání (odvolávání) vzdušného poplachu; popřípadě jiných situací, k varování obyvatelstva pod vodními díly, při výronu nebezpečných škodlivin, haváriích jaderných energetických zařízení ve spojení s mluveným slovem v místním rozhlase a rozhlase po drátě.

Zvony jsou určeny výhradně k vyzkoušení obyvatelstva o vyhlášení radiačního poplachu.

Kolejnice jsou určeny k vyrozumívání obyvatelstva o vyhlášení chemického poplachu.

4. Rozhlas po drátě je jednosměrným rozhlasovým prostředkem, který po technické a materiální stránce obhospodařují příslušné správy spojů. Je určen pro širokou veřejnost k příjmu programového vysílání v celostátním, republikovém, krajském, okresním a městském rozhlasu.

V Civilní obraně je spojení rozhlasem po drátě určeno především k zabezpečení rychlého pronikání signálů CO k obyvatelstvu, k jeho včasnému varování, informování a vydávání potřebných pokynů. S využitím smluvených hesel nebo jiných způsobů utajení se může používat i k předávání rozkazů a zpráv podřízeným velitelům a štábům.

K využití rozhlasu po drátě se pro potřeby CO organizuje připojení do určitého stupně sítě rozhlasu po drátě k velitelským stanovištím vojenských štábů CO. Vstupování do sítí rozhlasu po drátě a vysílání CO se uskutečňují z velitelských stanovišť a vybraných pracovišť národních výborů pomocí speciálního ovládacího zařízení. Do vzdálenosti 30 km od jaderných energetických zařízení se vstup do sítí rozhlasu po drátě zabezpečuje i z mírových pracovišť štábů CO okresů a pracovišť dispečerů jaderných energetických zařízení.

Při využívání rozhlasu po drátě je nutno vzít v úvahu:

- velkou zranitelnost sítí,
- složitost, náročnost a poměrně dlouhou dobu potřebnou k obnově rozrušených sítí,
- že se jedná o prostředek odposlouchávaný širokou veřejností a každé neopatrné zacházení s ovládacím zařízením nebo chybné vysílání může působit mezi obyvatelstvem velmi nepříznivě a může se dosáhnout i opačného výsledku než bylo zamýšleno.

Na objektech národního hospodářství, ve městech a obcích se ke stejným účelům využívají sítě místních a závodních rozhlasů, které se přizpůsobují k vysílání z velitelských stanovišť štábů CO objektů i pracovišť národních výborů a musí umožňovat připojení modulace vysílání rozhlasu po drátě okresního nebo městského stupně.

HLAVA 2

SPOJOVACÍ UZLY

5. Rozsah a složení spojovacího uzlu musí odpovídat požadavkům kladeným na příslušný velitelský stupeň. V souladu s tím může spojovací uzel obsahovat:

- telefonní ústřednu,
- dálnopisnou stanici (ústřednu),
- skupinu rádiových stanic (rádiovou stanici),
- kabiny pro příjem a předávání zpráv,
- rozhlasovou ústřednu,
- speciální zařízení,
- výpravnu,
- podací stanici,
- spojovací opravnu,
- nabíjecí stanici.

V souladu s velitelským stupněm a charakterem činnosti územního štábu CO mohou být některé části spojovacího uzlu sloučeny s jinými nebo se vůbec nezřizují. Spojovací uzel může tvořit i jeden druh technických spojovacích prostředků.

6. Telefonní ústředna je spojovací zařízení stacionárního nebo polního typu s potřebným příslušenstvím. Umisťuje se zpravidla do samostatné místnosti dislokované tak, aby vedení vnitřního rozvodu k jednotlivým účastníkům bylo co nejkratší.

Při zřizování telefonní ústředny polního typu je nutno dbát především na ochranu přepojovače, bleskojistkové svorkovnice a propojovacího kabelu.

7. Dálnopisná stanice (ústředna) se zřizuje ve stálých spojovacích uzlech a tvoří ji jeden nebo několik dálnopisných přístrojů a potřebné příslušenství. Dálnopisné přístroje se umísťují zpravidla v kabinách pro příjem a předávání zpráv, popřípadě do samostatné místnosti.

Zřizuje-li se dálnopisná ústředna, umísťují se dálnopisné pobočky v samostatné místnosti poblíž výpravny spojovacího uzlu.

8. Skupinu rádiových stanic mohou tvořit rádiové stanice, samostatné vysílače a přijímače, přepojovací a ovládací zařízení.

Rádiové prostředky začleněné do skupiny rádiových stanic lze používat jednotlivě nebo centralizovaně.

Při jednotlivém použití rádiových stanic pracují jednotlivé stanice v určených rádiových sítích (směrech) samostatně a nezávisle na činnosti ostatních stanic rádiové skupiny.

Při centralizovaném použití rádiových stanic pracují jednotlivé stanice pro několik rádiových sítí (směrů), do kterých se podle potřeby přelaďují. Každá rádiová síť (směr) však musí být sledována samostatným přijímačem. Tento způsob využití rádiových stanic se organizuje zejména při nedostatku vysílačů.

9. Rádiové prostředky a antény je nutno rozmístit tak, aby nedocházelo k jejich vzájemnému rušení a aby nerušily provoz ostatních zařízení.

Malovýkonné rádiové stanice stálých spojovacích uzlů se umísťují v samostatných kabinách, kabinách pro příjem a předávání zpráv nebo v místnosti s vhodně upravenými pracovišti.

Samostatné vysílače a přijímače se vzájemně oddělují do vysílacích a přijímacích středisek, přičemž vysílače se kličují (modulují) od přijímačů z přijímacího střediska.

10. Vysílací střediska o větším počtu výkonných vysílačů se zřizují mimo prostor velitelského stanoviště ve vzdálenosti 1 až 5 km v závislosti na výkonu vysílače a velitelském stupni pro který pracuje.

Vysílací středisko zpravidla obsahuje:

- samostatné vysílače,
- vysílací antény s příslušenstvím,
- zařízení pro rozvod modulace,
- energetické zdroje s příslušenstvím,
- další pomocná zařízení.

11. Přijímací středisko se zřizuje vždy jako přímá součást spojovacího uzlu. Přijímače se podle podmínek umísťují společně v jedné místnosti nebo jednotlivě v samostatných kabinách. Jsou-li v jedné místnosti, musí být tato místnost upravena tak, aby se radiisté vzájemně nerušili. Z přijímacího střediska se dálkově ovládají vysílače pomocí ovládacích vedení nebo bezdrátově.

Přijímací středisko zpravidla obsahuje:

- samostatné přijímače,
- zařízení pro kličování (modulaci) vysílačů,
- síťové a modulační filtry,
- nouzový vysílač,
- další pomocná zařízení.

12. Kabinu pro příjem a předávání zpráv se zřizují zejména ve stálých spojovacích uzlech štábů CO a jsou určeny pro příjem a předávání zpráv především telefonními spojovacími prostředky. Podle místních potřeb a podmínek lze do těchto kabin umísťovat též dálnopisné přístroje, popřípadě rádiové stanice. Počet kabin a jejich vybavení spojovacími prostředky se řídí podle předpokládaného množství přijímaných a předávaných telegramů a zpráv a podle způsobu organizace spojení. Umísťují se poblíž výpravny. Jestliže se výpravna nezřizuje, umísťují se kabiny poblíž pracoviště informační skupiny (skupiny styčných a směrových důstojníků), jejíž pracovníci využívají tyto spojovací prostředky osobně nebo prostřednictvím obsluh. Na velitelských stanovištích, kde kabiny pro příjem a předávání zpráv nejsou zřízeny, se v informační skupině zřizují dispečerská zařízení pro rychlý a operativní přenos informací. Zařízení musí umožňovat konferenci a automatický záznam došlých a odeslaných informací.

13. Rozhlasovou ústřednu může tvořit ústředna vnitřního rozhlasu, ovládací zařízení pro příslušný stupeň sítě rozhlasu po drátě a zařízení pro vstup do Československého rozhlasu a místních rozhlasů. Rozhlasové ústředny s více zařízeními se zřizují v samostatné místnosti.

K pružnému využití vnitřního rozhlasu se zřizují u velitele a na jiných určených pracovištích velitelského stanoviště hovorová (modulační) a ovládací zařízení.

Pro uskutečňování relací v síti rozhlasu po drátě a síti Československého rozhlasu se zřizuje akusticky odstíněná kabina pro hlasatele, vybavená hovorovým zařízením a příslušnou signalizací pro styk mezi obsluhou ovládacího zařízení a hlasatelem. Rozhlasová kabina se zřizuje zpravidla mimo místnost rozhlasové ústředny, poblíž velitele nebo poblíž těžiště operační činnosti štábu CO.

14. Speciálními zařízeními se rozumějí dispečerská zařízení pro dálkový a místní styk, zařízení pro ovládání sítí poplachových sirén, zvláštní signalizační zařízení pro příjem a předávání signálů CO a jiná signální a přenosová zařízení.

Tato zařízení se umísťují na základě rozhodnutí náčelníka štábu CO na určených pracovištích.

15. Výpravna je místo ve spojovacím uzlu, které z provozního hlediska zajišťuje plynulost odesílání a přijímání telegramů a zpráv spojovacími zařízeními spojovacího uzlu a jejich doručování adresátům. Zřizuje se zejména tehdy, organizuje-li se spojení z velitelského stanoviště v širším rozsahu a rovnoměrné vytěžování spojovacích zařízení, doručování zpráv na ně a adresátům vyžaduje zvláštní řízení.

Výpravna se vybavuje evidenčními pomůckami a přiděluje se jí družstvo spojek pro vnitřní styk a styk s podací stanicí.

16. Podací stanice je určena k příjmu a doručování bojových dokumentů a služebních zásilek mezi štáby, jednotkami a ostatními složkami a orgány prostřednictvím spojek. Vybavuje se určenými evidenčními a přepravními pomůckami. Větší podací stanice obsahuje zpravidla manipulační část a přiděluje se jí družstvo spojek.

Podací stanice se zřizují zpravidla mimo velitelská stanoviště. Musí k nim vést vhodné přístupové cesty a nesmějí prozrazovat místo velení.

17. Spojovací opravna je zařízení spojovacího uzlu velitelského stanoviště štábu CO, určené k ošetřování a běžným opravám spojovací techniky a zařízení spojovacího uzlu. Zřizuje se zpravidla v samostatné místnosti a vybavuje se potřebným zařízením, měřicími přístroji, náradím a zásobou náhradních dílů a součástí v souladu s tabulkami počtů příslušného štábu CO.

U vojenských útvarů a jednotek CO se k ošetřování a běžným opravám zařízení spojovacích uzlů využívá spojovacích dílen (opraven) zřizovaných pro technické zabezpečení veškeré spojovací techniky útvaru nebo jednotky.

Pro ošetřování a běžné opravy spojovací techniky k zabezpečení spojení v prostoru napadení se může ve spojovacím uzlu velitelského stanoviště (štábu CO okresu, sektoru, bojového úseku) nebo v určeném prostoru zřídit polní opravna spolu s nabíjecí stanicí.

18. Nabíjecí stanice se zřizují ve stálých nebo pomocných spojovacích uzlech a jsou určeny k umístění provozujících, popřípadě záložních akumulátorů a jejich ošetřování. Zásadně se oddělují akumulátory alkalické od olověných. Umísťují se tak, aby rozvod elektrického proudu byl co nejehospodárnější a vybavují se soupravami pro ošetřování akumulátorů. Nabíjecí zařízení se umísťují odděleně od akumulátorů.

V polních podmínkách se nabíjecí stanice zřizuje zpravidla při dlouhodobém nasazení většího počtu spojovacích zařízení v prostoru napadení. Je určena především k nabíjení akumulátorů a vybavuje se nabíjecím soustrojím a soupravami pro ošetřování akumulátorů.

19. Stálé spojovací uzly musí v závislosti na technických možnostech zabezpečovat ochranu zařízení a techniky proti účinkům působení elektromagnetického impulsu (EMI).

20. Na pracovištích štábů CO obcí se umísťují a zřizují:

- telefonní stanice z místní, popřípadě meziměstské ústředny veřejné telefonní sítě resortu spojů,
- zařízení k ovládání místní sítě poplachových sirén,
- přijímač pro odposlech Československého rozhlasu,
- přijímač rozhlasu po drátě,
- ovládání ústředny místního rozhlasu.

HLAVA 3

SPOJOVACÍ SILY A ZÁSADY JEJICH NASAZOVÁNÍ

21. Spojovací síly jsou určeny ke zřizování a udržování spolehlivého, nepřetržitého spojení ve všech druzích a fázích činnosti CO a v oblastech vzniku živelních pohrom a velkých průmyslových havárií. K zajištění tohoto úkolu se organizují u štábů a útvarů CO spojovací jednotky. Spojení pro potřeby řízení civilní obrany dále zajišťuje Státní spojovací služba.

22. Spojovací jednotky CO se organizují:

- u územních vojenských štábů CO jako součást provozních jednotek,
- u vojenských útvarů a jednotek CO,
- u štábů a jednotek služeb CO,
- u štábů a jednotek objektů CO,
- u objektů národního hospodářství, jako součást teritoriálních záchranných útvarů (TZÚ).

Organizační struktura, jejich početní stavy a materiální vybavení jsou stanoveny v tabulkách počtů.

23. Státní spojovací služba se organizuje na základních správ spojů k zabezpečení nepřetržitého provozu svých spojovacích sítí a zařízení, kterými zajišťuje spojení pro všechny orgány důležité pro obranu státu a pro řízení politického a hospodářského života za branné pohotovosti státu.

Pro potřeby řízení civilní obrany k plnění stanovených úkolů v době mimořádných opatření zajišťuje zejména:

- spojení pro systém včasného varování a vyrozumění obyvatelstva o nebezpečí nepřátelských leteckých úderů a jejich následků,
- spojení štábům a útvarům CO pro řízení a velení,
- spojení pro řízení záchranných a prvořadých likvidačních prací v prostorech napadení, při živelních pohromách a velkých provozních haváriích.

K zajištění vzájemného styku s územním náčelníkem CO a jeho štábem a k vytváření podmínek pro úspěšné plnění úkolů služby vysílá Státní spojovací služba na velitelské stanoviště příslušného

územního štábu CO své představitele a potřebný počet mechaniků, popřípadě obsluhy spojovacích zařízení pro dočasnou výpomoc.

24. Spojovací jednotky mohou být organizačně složeny z provozních, linkových, rádiových a speciálních jednotek (mobilních spojovacích uzlů, vysílacích středisek apod.) a jednotek spojek.

25. Nasazování spojovacích jednotek a spojovacích prostředků se uskutečňuje jednak podle předem zpracovaných plánů a jednak podle potřeb vyplývajících z konkrétní situace. Nasazení jednotek se plánuje v souladu s jejich určením a materiálním vybavením.

26. K zabezpečení spojení při řízení záchranných a prvořadých likvidačních prací v napadených prostorech (městech) mohou být z rozkazu náčelníka CO daného teritoria buď přímo, nebo v rámci poskytnutí pomoci nasazeny spojovací jednotky a spojovací prostředky vojenských štábů a útvarů CO, štábů CO objektů, popřípadě služeb CO a dále po dohodě s velitelem Státní spojovací služby i jednotky této služby.

27. Spojovací jednotky předurčené příslušnými plány k nasazení do prostoru napadení se vysílají do míst soustředění před prostor napadení nebo přímo k plnění stanovených úkolů.

Další spojovací jednotky a spojovací prostředky se nasazují v souladu s vývojem situace a na základě požadavků na poskytnutí pomoci štábů CO napadeného teritoria. Štáb CO, který pomoc organizuje a vydává rozkaz k jejímu poskytnutí, zabezpečuje začlenění jednotek v prostoru plnění bojového úkolu. Štáb CO, který jednotky vysílá (přijímá), zabezpečuje průjezd jednotek svým územím po stanovené pochodové ose.

28. Spojovací jednotky se mohou v souladu se situací a stanovenými úkoly vysílat samostatně, společně se svými útvary nebo jako součást sil jiných složek.

Jednotky musí být vybaveny prostředky a materiálem, který odpovídá stanoveným úkolům.

29. Všechny spojovací jednotky a spojovací prostředky přidělené velitelům řídicím záchranné a prvořadé likvidační práce v místech napadení podléhají jejich přímému řízení a péči až do splnění uložených úkolů.

HLAVA 4

ZÁSODOVÁNÍ ŠTÁBŮ, ÚTVARŮ A JEDNOTEK CO
SPOJOVACÍ TECHNIKOU A JEJÍ TECHNICKÉ ZABEZPEČENÍ

30. Spojovací soustava a její nepřetržitá činnost jsou závislé ve značné míře na včasném a úplném zabezpečení štábů, útvarů a jednotek CO spojovacími prostředky, spotřebním a opravárenským materiálem, náhradními díly a zdroji a také na včasné a správné organizaci technického zabezpečení spojovací techniky.

Využívá spojovací prostředky CO, resortu spojů a jiných resortních organizací v rozsahu uzavřených dohod a i využíváním prostředků z místních zdrojů.

31. Zásobování spojovací technikou, opravárenským a spotřebním materiálem, náhradními díly a zdroji se uskutečňuje podle platných tabulek a příslušných norem.

Potřeba spojovací techniky pro štáby CO, vojenské útvary a jednotky CO je vyjádřena v tabulkách počtů a pro objekty a služby CO v typových tabulkách.

32. Zásobování spojovací technikou a materiálem se zajišťuje plánem materiálního a technického zabezpečení v souladu s příslušnými plánovacími směrnici a metodickými pokyny.

Materiál a vojenská spojovací technika pro nevojenskou část se zajišťuje ústředně. Požadavky na materiál civilního charakteru uplatňují jednotlivé složky CO přímo u příslušných plánovacích orgánů.

33. Zásobování spojovací technikou k zabezpečení spojení při řízení záchranných a prvořadých likvidačních prací v prostoru napadení organizuje spojovací funkcionář štábu CO. Zajišťuje ho především spojovací technikou a materiálem jednotek zasazených do prostoru napadení a prostředky přidělenými v rámci poskytnutí pomoci.

Spojovací technika a materiál, který není zařazen do organizace spojení, slouží jako záloha.

34. Technické zabezpečení je souhrn opatření směřujících k trvalé pohotovosti spojovací techniky a ostatních zařízení, jejich spolehlivé činnosti a provozu. Je závislé zejména na organizaci správného využívání spojovací techniky, technické obsluhy, skladování, ošetřování a včasném provádění oprav.

35. Technické zabezpečení organizují spojovací náčelníci nebo funkcionáři odpovědní za spojení příslušného štábu, útvaru, služby CO a objektu CO.

Ošetřování a opravy spojovací techniky ve vojenské části CO stanovuje předpis Provoz a opravy spojovací techniky (Spoj-29-4) a odborné pokyny nadřizeného materiálního orgánu.

36. Ošetřování a opravy spojovací techniky v nevojenské části CO se zabezpečují v souladu s ustanoveními předpisu Hospodaření s materiálem u nevojenských částí Civilní obrany ČSSR (CO-21-1).

37. Benzínoelektrická nabíjecí zařízení opravují opravárenské závody ČSLA, opravy elektrocentrál se zabezpečují prostřednictvím materiálních hospodářů materiálu třídy O4.

38. Provoz a využití komerčních rádiových stanic za branné pohotovosti státu podléhají povolení GŠ ČSLA na základě písemné žádosti jednotlivých orgánů a organizací, i když se tyto rádiové stanice využívají k zabezpečení výroby, služeb a řízení národního hospodářství nebo i pro potřeby Civilní obrany.

Č Á S T 2

Z Á S A D Y Ř Í Z E N Í
A P L Á N O V Á N Í S P O J E N Í

HLAVA 5

Z Á S A D Y Ř Í Z E N Í S P O J E N Í

39. Řízení spojení je činnost, směřující k zabezpečení včasného, spolehlivého a nepřetržitého spojení v období příprav, rozvinování a bojového použití jednotek Civilní obrany.

40. Všeobecné řízení spojení zabezpečují náčelníci štábů všech stupňů. Bezprostřední řízení spojení uskutečňuje náčelník spojovací skupiny, oddělení územního štábu CO a u objektů a služeb CO pomocník náčelníka štábu pro spojení, nebo jiný pověřený funkcionář (dále spojovací náčelník).

41. Náčelník CO (velitel útvaru) určuje základní požadavky na rozsah a způsob spojení v první řadě stanovením systému velení, popřípadě dalšími údaji, které vyplývají z jeho rozhodnutí.

Náčelník CO (velitel útvaru) ve svém rozhodnutí přihlíží k možnostem spojení a bere v úvahu informační údaje spojovacího náčelníka.

42. Náčelník štábu CO řídí spojovacího náčelníka a je povinen zejména:

- seznámit spojovacího náčelníka se situací a úkoly,
- stanovit požadavky na organizaci spojení,
- informovat spojovacího náčelníka o všech předpokládaných situacích, které si mohou vyžádat změny v organizaci spojení,
- vytvářet podmínky, které umožňují spolehlivou organizaci a zabezpečení spojení.

43. Spojovací náčelník, kromě obecných povinností stanovených v předpisech ČSLA /Řád vnitřní služby ozbrojených sil Československé socialistické republiky (Zákl-Ř-1), Spojovací řád Československé lidové armády. Část 1. Spojení u svazků, útvarů a jednotek pozemního vojska (Spoj-1-1)/ zabezpečuje úzkou součinnost s náčelníkem štábu Státní spojové služby a ostatních složek, se kterými spojení organizuje.

44. Na velitelských stanovištích FMNO/CO ČSSR, štábů CO republik, krajů a hlavních měst organizuje spojení náčelník spojovacího oddělení. Jako pracovní orgán se vytváří operačně-spojovací skupina, zpravidla ve složení: náčelník skupiny, pomocníci náčelníka skupiny a představitelé Státní spojové služby.

45. Pomocníci náčelníka operačně-spojovací skupiny jsou povinni mu pomáhat zabezpečovat organizaci a spolehlivost spojení štábu CO v souladu se svou odborností a uloženými úkoly.

U FMNO/CO ČSSR, štábů CO republik, štábů CO krajů a hlavních měst se zpravidla určuje:

- pomocník pro linkové spojení,
- pomocník pro rádiové spojení.

U štábů CO okresů se zpravidla pomocníci spojovacího náčelníka neustanovují.

46. Na velitelské stanoviště FMNO/CO ČSSR se vysílají představitelé federálního ministerstva dopravy a spojů.

Na velitelské stanoviště štábů CO republik se vysílají představitelé:

- správy dálkových kabelů, po vzájemné dohodě mezi štábem CO a příslušnou organizací,
- správy radiokomunikací, po vzájemné dohodě mezi štábem CO a příslušnou organizací,
- ústředního ředitelství spojů.

Na velitelské stanoviště štábů CO krajů a hlavních měst se vysílají představitelé:

- oblastní správy dálkových kabelů, po vzájemné dohodě mezi štábem CO a příslušnou organizací,
- krajského ředitelství spojů (ředitelství telekomunikací Praha, Bratislava).

Na velitelské stanoviště štábů CO okresů (měst) se vysílá představitel okresní správy spojů (městské telekomunikační správy).

47. Představitel Státní spojové služby je určený operačně technický pracovník štábu Státní spojové služby, jehož hlavním úkolem je zabezpečit spolupráci a součinnost mezi štábem Státní spojové služby a štábem CO a vytvářet tak podmínky pro úspěšné plnění úkolů, které má služba zajišťovat. K výkonu funkce nastupuje na velitelské stanoviště štábu CO při vyhlášení příslušného stupně pohotovosti v národním hospodářství a je vybaven dokumentací stanovenou v Pomůcce pro představitele resortů a služeb CO u štábů Civilní obrany (Pom CO-240). Za výkon své funkce odpovídá příslušnému veliteli Státní spojové služby.

48. Praktické zřizování a udržování spojení zajišťují výkonné orgány spojovacího náčelníka v závislosti na velitelském stupni a organizaci spojení:

- dozorčí pro spojení,
- velitel spojovacího uzlu,
- velitel spojovací jednotky.

Povinnosti těchto funkcionářů včetně rozsahu dokumentace jsou stanoveny v předpisech Spojovací řád Československé lidové armády. Část 1. Spojení u svazků, útvarů a jednotek pozemního vojska (Spoj-1-1), Činnost štábu Civilní obrany ČSSR a štábů CO republik na místech velení (CO-2-2) a Činnost štábů Civilní obrany na místech velení (kraj, okres) (CO-2-6).

HLAVA 6

ZÁSADY PLÁNOVÁNÍ SPOJENÍ

49. Organizace včasného a spolehlivého spojení, vyrozumění a varování, jeho kvalitní plánování a zpracování příslušné dokumentace pro všechna období činnosti Civilní obrany musí zabezpečit plnění úkolů a řízení CO na teritoriu.

50. Organizace spojení a opatření k jeho realizaci se plánují v souladu s nařízením pro spojení nadřízeného štábu CO a rozhodnutím příslušného náčelníka CO, na základě pokynů náčelníka štábu CO a s ohledem na součinnostní úkoly a konkrétní místní podmínky. Při plánování spojení je nutno brát v úvahu účinky nepřátelského působení na spojovací soustavu, zejména ty, které vyplývají z analýzy předpokládaných nepřátelských úderů.

51. V souladu s analýzou předpokládaných nepřátelských úderů se zpracovává analýza spojení. Tato analýza je vyhodnocením účinků předpokládaných nepřátelských úderů na všechny druhy spojení a stavu spojovací sítě po napadení předpokládaných prostorů.

Analýza spojení je stálým pracovním podkladem:

- pro plánování a přípravu spojení stálých míst velení,
- pro plánování a přípravu spojení v prostoru napadení,
- pro plánování druhu a množství spojovacích prostředků,
- pro usměrňování plánů investiční výstavby a rekonstrukce spojovacích sítí a zařízení,
- pro řešení situace a zabezpečování spojení při nepřátelských leteckých úderech.

Základním dokumentem pro organizaci, zabezpečení a provoz spojení je Plán spojení. Zpracovává se u všech vojenských a nevojenských štábů CO.

Plán spojení musí vyjadřovat:

- organizaci spojovacích uzlů všech míst velení a jednotlivých druhů spojení,
- technické údaje o spojení,
- síly a prostředky CO k zajištění spojení, včetně předpokládaných manévrů.

52. Uvedená dokumentace musí vyjadřovat organizaci a zabezpečení mírového spojení, plánovaného spojení při uvádění do bojové pohotovosti a zahájení nepřátelské agrese i spojení zřízovaného v případě narušení spojovací soustavy.

Spojovací dokumentace musí zahrnovat:

- organizaci a zabezpečení mírového spojení,
- organizaci, zpohotovnění a zabezpečení plánovaného spojení

po uvedení do bojové pohotovosti a v případě narušení spojovací soustavy,

- plánované spojení pro řízení záchranných a prvořadých likvidačních prací v prostorech nepřátelského napadení a v prostorech ohrožených účinky velkých provozních havárií jaderných energetických zařízení a zařízení s výronem nebezpečných škodlivin.

53. Spojovací dokumentace se zpracovává graficky na mapách a plánech. Je-li nedostatek map a plánů, lze spojovací situaci vyjádřit na oleátech. Nezbytné textové údaje se vyjadřují přímo na vhodných místech map nebo plánů s vyznačenou spojovací situací. Textové vyjádření na volných listech se používá jen v nezbytných případech.

Plán spojení se zpracovává na mapě v měřítku:

- 1 : 200 000 u FMNO/CO ČSSR a štábů CO ČR a SSR,
- 1 : 100 000 u štábů CO krajů,
- 1 : 50 000 u štábů CO okresů,
- 1 : 25 000 u štábů CO hlavních měst ČSSR a SSR,
- 1 : 10 000 u štábů CO měst a obvodů.

54. Na základě zpracovaných plánů se v souladu se spojovací situací přistupuje:

- k vydání nařízení pro spojení podřízeným a výpisu z nařízení pro spojení součinnostním a spolupůsobícím orgánům,
- k vydání dopravních údajů obsluhám zařízení spojovacího uzlu,
- k vydání rozkazů, pokynů a nařízení k přípravě a realizaci plánovaných spojení.

55. Zpracování plánu spojení nesmí zapříčinit zpoždění organizace a výstavby spolehlivého spojení. Plán spojení schvaluje náčelník štábu a podepisuje spojovací náčelník.

56. Plán spojení štábu CO se člení na dokumentaci pro velení a na dokumentaci pro jednotlivá místa velení. Jako samostatná část se zpracovává dokumentace pro období mobilizace.

Dokumentace pro velení a operační část dokumentace pro jednotlivá místa velení jsou určeny hlavně pro potřeby spojovacího náčelníka (operačně-spojovací skupiny), provozní a technická část pro potřeby velitele spojovacího uzlu.

Dokumentace pro velení zpravidla obsahuje:

- nařízení pro spojení,
- dokumentaci spojovacího náčelníka (náčelníka operačně-spojovací skupiny),

- dokumentaci pomocníka pro linkové spojení,
- dokumentaci pomocníka pro rádiové spojení.

Dokumentace pro velení zpravidla obsahuje:

- a) nařízení pro spojení nadřízeného štábu;
 - b) nařízení pro spojení vlastního štábu;
 - c) výpisy z vlastního nařízení pro spojení pro podřízené a součinnostní orgány;
 - d) nařízení pro spojení podřízených štábů CO:
 - u FMNO/CO ČSSR nařízení pro spojení štábů CO republik, krajů a hlavních měst,
 - u štábů CO republik nařízení pro spojení štábů CO krajů a hlavních měst,
 - u štábů CO krajů nařízení pro spojení štábů CO okresů (měst);
 - e) nařízení pro spojení při zmobilizování doplňku štábu CO;
 - f) nařízení pro spojení při zmobilizování územního pluku CO;
 - g) nařízení pro spojení při rozvinutí spojení na válečném pracovišti;
 - h) nařízení pro spojení v prostoru rozvinutí doplňku a územního pluku CO;
 - i) nařízení (výpisy) součinnostních orgánů a složek.
- Nařízení pro spojení podřízených štábů CO se ukládají spolu s vlastním nařízením pro spojení jako základ operační dokumentace pro záložní místa velení.
- Nařízení pro spojení při zmobilizování doplňku štábu CO, provozních jednotek a územních pluků CO se zpracovává zpravidla

jen na období mobilizace. Po zmobilizování vstupuje v platnost nařízení pro rozvinutí spojení v prostorech rozmístění, které řeší i otázky spojení s těmito prostory.

57. Dokumentace spojovacího náčelníka zpravidla obsahuje:

- jeho funkční povinnosti a povinnosti podřízených funkcionářů,

- přehled vydaných rozkazů a nařízení,

- prováděcí doklady k plánu činnosti za jednotlivých stupňů bojové pohotovosti, které není možno začlenit do plánu bojové pohotovosti,

- metodiku činnosti na příslušném velitelském stupni.

Dokumentace pomocníka pro linkové spojení obsahuje:

- funkční povinnosti,

- přehled vydaných rozkazů a nařízení,

- přehled trvalých a aktivačních okruhů do úrovně o dva stupně níže,

- přehled o stavu linkového spojení,

- přehled o stavu varovacího a vyrozumívacího systému.

Dokumentace pomocníka pro rádiové spojení obsahuje:

- funkční povinnosti,

- přehled o stavu rádiového spojení,

- provozní pomůcky /klíče k tabulce radistů (TR), tabulky volacích znaků (TVZ) atd./.

Dokumentace pomocníka pro linkové a rádiové spojení se nepracovává u štábů CO okresů a níže. Dokumenty se v potřebném rozsahu začleňují do dokumentace spojovacího náčelníka.

Dokumentace pro velení se zpracovává v přípravném období. Spolu s pracovní mapou spojovacího náčelníka je hlavním pracovním dokumentem na velitelském stanovišti.

58. Plán spojení jednotlivých míst velení obsahuje:

- operační část,

- provozně technickou část.

Operační část plánu spojení se zpracovává samostatně pro pohotovostní velitelská stanoviště (PVS), hlavní velitelská stanoviště (HVS), záložní velitelská stanoviště (ZVS) a pohyblivá velitelská stanoviště (PohVS) a obsahuje na jedné mapě (plánu) s přílohami tyto údaje:

- přehled o silách a prostředcích CO k zajištění spojení,

- plán linkového spojení,

- plán rádiového spojení,

- plán varování a vyrozumění,

- plán polního poštovního spojení.

Operační část plánu spojení jednotlivých míst velení je určena pro štáby CO do stupně okresu. Pro potřebu řízení a organizaci spojení v prostoru napadení se zpracovává u štábu CO okresu plán spojení v prostoru napadení.

Operační část plánu spojení pro válečné pracoviště obsahuje:

- přehled o silách a prostředcích CO k zajištění spojení

na válečném pracovišti,

- plán linkového spojení,

- plán rádiového spojení.

Operační část plánu spojení pro válečná pracoviště je určena pro zástupce spojovacího náčelníka, který zabezpečuje spojení pro potřeby štábu z válečného pracoviště.

Operační část plánu spojení mírového pracoviště zpravidla obsahuje:

- přehled o silách a prostředcích CO k zajištění spojení,

- plán linkového spojení,

- plán rádiového spojení.

Operační část plánu spojení mírového pracoviště je určena pro spojovacího náčelníka k zabezpečení mírového spojení štábu CO.

Operační část plánu spojení pro prostor rozmístění územního pluku CO obsahuje:

- přehled o spojovacích jednotkách a spojovacích prostředcích,

- plán linkového spojení,

- plán rádiového spojení,

- plán polního poštovního spojení.

Dokumentace se ukládá do mobilizační dokumentace do složky spojovacího náčelníka.

59. Přehledy o silách a prostředcích CO se zpracovávají podle dislokace na mapu nebo územní plán. Vyjádří se v nich údaje o silách a prostředcích CO, které mají podstatnější význam a mohou být použity pro splnění spojovacích úkolů zajišťovaných příslušným štábem CO.

V přehledech o silách a prostředcích CO se vyjadřují zejména tyto údaje:

- místo dislokace sil a prostředků CO,
- příslušnost spojovací jednotky,
- odbornost jednotek, jejich členění,
- počet osob a vybavení základním spojovacím materiálem.

60. Plán linkového spojení štábu CO se vztahuje k vnějšímu spojení a obsahuje zejména tyto dokumenty:

- polohopisný plán linkového spojení,
- grafikon linkového spojení,
- dopravní údaje linkového spojení.

61. Polohopisný plán linkového spojení se vede k získání přehledu o průbězích meziměstské vyhrazené sítě. Zpracovává se polohopisně na mapě příslušného území (nejlépe s podkladem telekomunikační situace).

Na mapě se vyjadřují zejména tyto údaje:

- velitelská stanoviště a místa dislokace štábů, útvarů, jednotek a zařízení, se kterými se spojení organizuje,
- důležité telekomunikační objekty, kterými vedení probíhá,
- vyznačení průběhu vedení.

62. U štábů CO okresů se vede schéma linkového spojení v okrese. Ve schématu se vyjádří rozložení uzlových a koncových telefonních ústředí v okrese, jejich propojení a připojení obcí.

63. Grafikon linkového spojení se zpracovává na volném listu a musí vyjadřovat schematický přehled organizace linkového spojení a možnosti spojení z příslušného velitelského stanoviště štábu CO po vyhrazených a veřejných sítích jednotné telekomunikační sítě nebo sítě součinnostních orgánů a složek.

Ve sloupcích grafikonu se vyjádří spojovací uzel vlastního štábu, štáby, útvary, jednotky a orgány, se kterými se spojení zabezpečuje, dále ústřední správy spojů a jiných složek, na které je vyhrazená síť vázána a jejichž prostřednictvím lze spojení uskutečňovat.

Spojení se vyjádří jejich vzájemným lineárním propojením v souladu s plánovanou organizací spojení a ostatními spojovacími možnostmi. Ze schématu musí být zřejmé, zda vedení končí v zařízení (přepojovači) nebo koncovém přístroji.

64. Dopravní údaje linkového spojení pro obsluhu obsahují zejména volací znaky ústředí a stanic a nezbytné údaje k jejich používání.

65. Plán rádiového spojení štábu CO musí obsahovat zejména schéma rádiového spojení a dopravní údaje rádiového spojení pro obsluhu. U štábu CO krajů se dále zpracovává polohopisný plán vysílacích zařízení.

66. Schéma rádiového spojení se zpracovává na volném listu a musí vyjadřovat úplnou organizaci rádiového spojení z příslušného velitelského stanoviště včetně napojení na určené vysílače a zařízení Československého rozhlasu, popřípadě možnosti využití rádiových sítí součinnostních orgánů a složek.

Ve schématu se uvádí označení rádiových částí spojovacího uzlu, označení a složení rádiových sítí a směrů, označení kmitočtů, stanic, pracovišť, popřípadě rádiové zálohy.

67. Dopravní údaje rádiového spojení se zpracovávají zpravidla na volných listech a obsahují krycí čísla účastníků, volací znaky, kmitočty, dorozumivací tabulky, klíče k tabulkám, tabulku služebních signálů a další nezbytné údaje k uskutečňování rádiového spojení.

68. Polohopisný plán vysílacích zařízení vyjadřuje údaje o dislokaci, účinnosti a provozním využití určených rozhlasových vysílačů, vysílačů jiných složek a vlastních vysílacích středisek vysunutých mimo velitelské stanoviště. Zpracovává se na mapě příslušného území, ve které se zejména uvede:

- dislokace velitelského stanoviště štábu CO (místa ovládnutí),
- dislokace určených rozhlasových vysílačů a způsob jejich napojení,
- hranice slyšitelnosti rozhlasových vysílačů na území kraje v denní a noční době,
- údaje o provozu rozhlasových vysílačů,
- dislokace vysunutého vysílacího střediska a způsob jeho napojení.

U mobilního vysílacího střediska se uvádí i místo předpokládaného přemísťování.

69. Plán varování a vyrozumění se zpracovává na územní mapě (plánu) a vyjádří se v něm zejména:

- rozložení sítě rozhlasu po drátě, zejména rádiové uzly, popřípadě další důležitá zařízení a obce, které jsou připojeny na síť rozhlasu po drátě,
- napojení štábu CO k ovládání příslušného stupně sítě rozhlasu po drátě,
- rdzložení sirén na území okresů (měst) a pokrytí teritoria výstražným signálem,
- připojení štábu CO k centrálnímu ovládání sítě sirén,
- přehled obcí, ve kterých je vybudován pouliční (místní) rozhlas.

70. Plán polního poštovního spojení se zpracovává polohopisně s uvedením místa podací stanice a dislokace složek, se kterými se udržuje pravidelný styk. Dále se vyznačují trasy pohybu a časový plán pravidelného odesílání spojek a napojení na stanici polního poštovního spojení ČSLA a poštovního úřadu federálního ministerstva dopravy a spojů.

71. Plán spojení v prostoru napadení vyjadřuje plánovanou organizaci spojení v závislosti na operačním členění daného území (sektory, bojové úseky). Dále ho využívají vojenské útvary, jejichž spojovací jednotky budou zabezpečovat spojení při provádění ZPLP. Obsahuje zpravidla polohopisný plán spojení a schéma rádiového spojení. Zpracovává se na stupni okresu a města.

72. Polohopisný plán spojení v prostoru napadení se zpracovává na mapě příslušného území (plánu) se zakreslením základního členění prostoru napadení, předpokládaného epicentra výbuchu, zón rozrušení a míst velení. Ze spojovací situace se v plánu vyjadřuje zejména:

- rozmístění spojovacích uzlů,
- organizace linkového spojení,
- rozmístění rádiových stanic,
- organizace spojení pohyblivými pojítky a signálními spojovacími prostředky,
- rozpočet spojovacích jednotek a spojovacích prostředků plánovaných k zajištění spojení, včetně plánované spojovací zálohy.

73. Schéma rádiového spojení se zpracovává na vhodném místě na mapě a musí souhrnně vyjádřit plánovanou organizaci rádiového spojení s nadřizovaným štábem CO a uvnitř prostoru napadení.

74. Dopravní údaje pro linkové a rádiové spojení se zpracovávají formou tabulek v příslušné variantě podle nařízení pro spojení.

75. Provozně technická část plánu spojení pro hlavní velitelská stanoviště (HVS), pohotovostní velitelská stanoviště (PoVS), záložní velitelská stanoviště (ZVS) a pohyblivá velitelská stanoviště (PohVS) se skládá z provozní a technické dokumentace. Provozní část plánu obsahuje:

- dokumentaci velitele spojovacího uzlu,
- dokumentaci dozorčího pro spojení,
- dokumentaci pro obsluhy linkových spojovacích prostředků,
- dokumentaci pro obsluhy rádiových spojovacích prostředků,
- dokumentaci pro výpravnu,
- dokumentaci pro polní poštovní spojení.

76. Provozně technická část pro prostory zmobilizování se zpracovává formou schémat v nutném rozsahu jako příloha k nařízení pro rozvinutí spojení v prostorech zmobilizování.

77. Provozně technická část pro prostory rozmístění se zpracovává samostatně pro doplněk štábu CO a územního pluku CO a obsahuje:

- dopravní údaje pro linkové spojení,
- dopravní údaje pro rádiové spojení,
- dopravní údaje pro polní poštovní spojení.

Jsou-li prostory společné, dokumentace se samostatně nezpracovává. Provozně technická část pro doplněk štábu CO je určena pro velitele provozní jednotky, popřípadě spojovacího náčelníka štábu CO. Provozně technická část pro územní pluk CO se zpracovává pro spojovacího náčelníka územního pluku CO a ukládá se na zvláštní pracoviště do jeho složky.

78. Provozně technická část plánu spojení pro mírové pracoviště zpravidla obsahuje:

- dokumentaci pro mírové linkové spojení,
- dokumentaci pro mírové rádiové spojení,
- dokumentaci pro mírové poštovní spojení.

79. Funkční povinnosti obsluh jednotlivých pracovišť, vybavení dokumentací a pomůckami je stanoveno v předpisech Spojovací provozní řád ozbrojených sil ČSSR (Spoj-4-1), Spojovací řád Československé lidové armády. Část 1. Spojení u svazků, útvarů a jednotek pozemního vojska (Spoj-1-1), Polní poštovní spojení v Československé lidové armádě. Část 1. Organizace a řízení (Spoj-1-21) a Polní poštovní spojení v Československé lidové armádě. Část 2. Provozní řád (Spoj-1-22).

80. Technická část dokumentace plánu spojení spojovacího uzlu zpravidla obsahuje:

a) plán spojovacího uzlu, který se zpracovává polohopisně v tomto rozsahu:

- rozmístění jednotlivých zařízení spojovacího uzlu (telefonní ústředny, dálkopisné stanice, rádiové stanice, ovládání rozhlasu po drátě apod.),

- sdělovací kabel, jeho obsazení, nejbližší napájecí bod správy spojů,

- vnitřní rozvody;

b) technickou evidenci o průběhu každého vedení, číslo páru, obsazení na hlavním rozvodu (HR) a místních rozvodech (MR).

Č Á S T 3

ORGANIZACE

A ZABEZPEČOVÁNÍ SPOJENÍ

HLAVA 7

ORGANIZACE A ZABEZPEČOVÁNÍ SPOJENÍ VOJENSKÝCH ŠTÁBŮ CO

81. Spojení CO musí ve všech druzích činnosti umožňovat a zabezpečovat:

- předávání nařízení (povelů) k uvádění vojenských štábů CO, vojenských útvarů CO a Civilní obrany do jednotlivých stupňů pohotovosti,

- varování a vyrozumění obyvatelstva, stranických a státních orgánů, vojenských a nevojenských štábů CO, vojenských útvarů CO a podniků národního hospodářství o nebezpečí napadení nepřítelem, o nebezpečí radioaktivního, chemického a bakteriologického (biologického) zamoření, o vzniku a ničivých účincích průlomových vln, o ohrožení při velkých provozních haváriích (zejména jaderných energetických zařízení a zařízení, u nichž může dojít k výronu nebezpečných škodlivin),

- spolehlivé a nepřetržité velení podřízeným vojenským a nevojenským štábům CO, územním orgánům, silám a prostředkům CO,

- součinnost a výměnu informací mezi spolupracujícími vojenskými i nevojenskými štáby CO, vojenskými útvary i nevojenskými jednotkami CO, mezi orgány velení CO a ČSLA,

- řízení záchranných a prvořadých likvidačních prací v prostorech napadení, v oblastech vzniku živelních pohrom a velkých provozních havárií.

82. Spojení štábů CO se zabezpečuje:

- soustavou vlastních linkových a rádiových sítí a směrů,

- prostřednictvím pronajatých spojovacích okruhů, vyčleněných z telekomunikační sítě resortu spojů,
- prostřednictvím telefonní a dálkopisné sítě ČSLA,
- využitím veřejné telefonní a dálkopisné sítě resortu spojů,
- využitím spojovacích sítí a zařízení jiných orgánů a složek v souladu s uzavřenými součinnostními dohodami,
- využitím sítě a zařízení rozhlasu po drátě a Československého rozhlasu,
- sítí poplachových sirén k varování obyvatelstva.

83. Spojení se organizuje z pracovišť a velitelských stanovišť štábů CO. U štábů, které zřizují hlavní, pohotovostní, popřípadě záložní velitelské stanoviště a pohyblivé velitelské stanoviště, se spojení organizuje ze všech těchto stanovišť v souladu s jejich určením a místními spojovacími a materiálovými možnostmi.

Spojení hlavního velitelského stanoviště musí v maximální míře zabezpečovat komplexní bojovou činnost štábu. Spojovací uzel tohoto stanoviště je hlavním uzlem spojovací soustavy, na který se připojují spojovací uzly ostatních velitelských stanovišť.

Spojení pohotovostního velitelského stanoviště musí zabezpečovat velení, řízení a činnost štábu CO v počátečním období uvádění CO do vyšších stupňů bojové pohotovosti a rozvíjení sil a prostředků CO v době zaujímání a přebírání velení z hlavního velitelského stanoviště a v případě nenadálého vzdušného napadení.

Spojení záložního velitelského stanoviště musí umožnit velení štábu CO v případě vyřazení hlavního velitelského stanoviště. Protože se umístění záložního velitelského stanoviště plánuje převážně na velitelské stanoviště některého podřízeného štábu CO, využívá se pro zabezpečení velení především spojení zřízené na spojovacím uzlu tohoto velitelského stanoviště. Nelze-li využít vybudovaného spojovacího uzlu, připravuje se připojení k veřejné telefonní a dálkopisné sítí resortu spojů, popřípadě jiných resortních složek. V omezeném rozsahu se připravuje rádiové spojení. Další spojení se plánuje podle daných možností a zřizuje se zpravidla až po převzetí velení z tohoto záložního velitelského stanoviště.

84. Rozsah spojení pro potřeby jednotlivých územních vojenských štábů CO v míru i za branné pohotovosti státu je stanoven nařízením pro spojení a odbornými směrnici.

85. Je-li zřízeno společné velitelské stanoviště štábu CO a příslušné rady obrany (jednotné chráněné pracoviště /JCHP/), musí spojovací uzel zabezpečit spojení pro potřebu obou těchto orgánů.

86. Spojení štábů CO obcí se zabezpečuje především ve veřejné telefonní sítí resortu spojů (ponecháním telefonních stanic v aktivním styku - REDUKCI) a spojkami. Spojení štábů CO střediskových obcí se štábem CO okresu se zabezpečuje podle možností i vyhrazenými aktivačními okruhy. Podle možností se zabezpečuje i dálkopisné spojení ve veřejné dálkopisné sítí TELEX využitím zřízené dálkopisné stanice objektu národního hospodářství.

Pro vydávání informací a pokynů obyvatelstvu se využívá místních rozhlasových zařízení, k varování obyvatelstva poplachových sirén a jiných signálních prostředků (zvonů, kolejnic, megafonů, rozhlasových vozů apod.).

87. Na pracovištích štábů CO obcí se umísťují a zřizují:

- telefonní stanice z místní, popřípadě meziměstské ústředny veřejné telefonní sítě správy spojů,
- zařízení k ovládnutí místní sítě poplachových sirén,
- přijímač pro odposlech Československého rozhlasu,
- přijímač rozhlasu po drátě,
- ovládnutí ústředny místního rozhlasu.

88. Spojovací opatření při rozvíjení Civilní obrany, jakož i vlastní zpohotovování spojení se uskutečňují v souladu s plánem rozvinutí sil a prostředků CO a plánem spojení.

Prováděná spojovací opatření se však musí upřesňovat a přizpůsobovat podle konkrétně vzniklých podmínek, upřesňujících rozkazů a nařízení nadřízených orgánů.

89. Spojovací opatření v průběhu rozvíjení Civilní obrany předpokládají zejména:

- zpohotovit a připravit spojovací materiál,
- zřídít a zabezpečit potřebná spojení štábu,

- sledovat zřizování spojení a rozvinování spojovacích jednotek podřízených štábů a vojenských útvarů CO,
- přebírat spojovací síly z doplňků a organizovat pravidelnou spojovací činnost na velitelském stanovišti.

90. Zřízení spojení u štábů CO se uskutečňuje v souladu se stanovenými stupni bojové pohotovosti. Rozsah prací spojených se zřízením spojení je dán především organizovaností a stavem připravenosti spojení zajišťovaným již v míru.

91. Zřízení spojení s podřízenými štáby CO řídí a za jeho provedení odpovídá nadřízený štáb CO. Za zřízení a realizaci součinnostního spojení odpovídá ten štáb, který součinnost organizuje.

Podřízené a součinnostní štáby CO jsou povinny zajišťovat neprodleně přebírání zřizovaných spojení a připojení k příslušným koncovým zařízením, iniciativně spolupracovat při odstraňování závad a nedostatků, pečovat o údržbu a trvalou provozuschopnost těchto zařízení.

Za zřízené a zphotovené spojení se pokládá spojení řádně přezkoušené a zkontrolované, na kterém byl navázán oboustranný styk a dosaženo dobré slyšitelnosti a srozumitelnosti.

92. Příprava a zphotovení spojovacího materiálu je jedním ze základních spojovacích opatření v období zřizování plánovaného spojení. Zphotovení spojovací techniky a materiálu zahrnuje zejména tuto činnost:

- převzetí techniky a materiálu, kontrolu jejich provozuschopnosti a úplnosti,
- organizaci odstraňování zjištěných závad,
- rozmístění a uvedení do provozu na určených pracovištích nebo přípravu k jejich bojovému použití.

Nedílnou součástí opatření je převzetí spojovací techniky od jiných organizací v době a způsobem stanoveným v dohodách uzavřených s těmito organizacemi, její kontrola a příprava k využití podle zpracovaných plánů.

93. Zphotovení spojení a spojovacích jednotek štábů a útvarů CO se kontroluje zejména vyhodnocováním podávaných hlášení a osobním stykem uskutečňovaným technickým zařízením. Kontrola

a pomoc na místě se provádějí v souladu s časovými možnostmi a naléhavostí situace. Prvořadou pozornost je nutné věnovat zejména:

- opatřením, na jejichž včasném splnění je závislá pohotovost spojení vlastního štábu,
- průběhu zřizování spojení a zphotovení spojovacích jednotek přímo podřízených vojenských útvarů CO.

94. Organizování pravidelné spojovací činnosti na velitelském stanovišti se uskutečňuje postupně, v souladu s průběhem plnění úkolů rozvíjení spojovací soustavy a nástupem záloh.

Řízení a zabezpečování spojovacích opatření, zejména v počátečním období zřizování spojovací soustavy je závislé především na spojovacích funkcionářích štábu CO, představitelích Státní spojové služby a technických kádrech předem určených pro velitelská stanoviště štábu CO příslušnou správou spojů. Obsluhující personál nejdůležitějších spojovacích zařízení spojovacího uzlu se může v tomto období zajistit přechodným povoláním občanských zaměstnanců národních výborů nebo jiných organizací, kteří za tím účelem byli předem školeni a cvičeni na základě sjednané dohody.

95. Spojovací síly ze zálohy se po vystrojení a vybavení odesílají na štáb CO, kde se zpravidla zařazují přímo na předem určená místa. Zacvičují se zpravidla přímo v průběhu pracovního procesu.

Po zapracování spojovacích sil ze zálohy se odesílá dočasně povoláný personál spojovacího uzlu z civilního sektoru zpět na jejich původní pracoviště.

96. Zavedení pravidelného režimu práce spočívá především ve stálém obsazení pracoviště operačně-spojovací skupiny a spojovacího uzlu příslušnými funkcionáři a obsluhujícím personálem, organizováním pravidelné směnnosti a řádným výkonem funkce všech prvků spojovacího uzlu.

Základní doba výkonu služby jedné směny je 24 hodin. Na namáhané pracoviště s intenzivním provozem se určuje do jedné směny takový počet obsluh, aby se mohlo organizovat střídání a odpočinek i v průběhu směny.

97. Spojovací opatření štábu CO proti nepřátelskému vzdušnému napadení se zaměřují na zabezpečení spojení převážně linkovými prostředky s použitím stanovených varovacích prostředků při vyhlášení vzdušného poplachu. Provoz rádiových spojovacích prostředků se omezuje na kontrolu pohotovosti spojení.

98. Úsilí spojovacích funkcionářů na velitelských stanovištích se v tomto období zaměřuje:

- na udržování maximální bojové pohotovosti spojení, řádné a včasné uskutečňování požadovaných spojení a korespondence,
- na zdokonalování organizace spojení, bojové pohotovosti spojovacích jednotek, prostředků a zařízení a na neprodlené odstraňování zjištěných závad,
- na prohlubování přípravy operačně-spojovací skupiny a spojovacího uzlu k zabezpečování spojení při vzdušném napadení, zejména na přípravu jednotlivce k plnění úkolů a prověřování, popřípadě upřesňování spojovací dokumentace,
- na plnění kontrolní funkce vůči podřízeným spojovacím orgánům a složkám,
- na plnění úkolů uložených velitelem (náčelníkem štábu) a nadřízeným spojovacím náčelníkem,
- na přípravu a podávání spojovacích hlášení.

99. Spojovací náčelník je pro zabezpečení pohotovosti spojení povinen:

- určit rozsah a druhy spojení, které mají povoleny provozovat a stanovit rozsah zákazu a omezení provozu v souladu s vlastním nařízením pro spojení,
- stanovit rozsah a způsob prověřování spojení, která nejsou v trvalém provozu,
- osobně kontrolovat výkon služby na spojovacím uzlu a prověřovat znalosti jednotlivých funkcionářů.

100. Spojovací opatření štábu CO po napadení teritoria musí zabezpečovat zejména plnění těchto úkolů:

- získávat a vyhodnocovat údaje o vzniklé situaci ve spojení, spojovacích jednotkách a spojovacích prostředcích,
- řešit prvořadá opatření k udržení a obnově spojení,
- řešit opatření spojená se zabezpečením spojení v prostoru napadení a nasazení sil a prostředků CO,

- řešit opatření spojená s poskytováním pomoci napadenému městu, okresu, kraji.

Při plnění těchto úkolů se zpravidla řeší několik problémů současně: např. v průběhu získávání zpráv je nutno zabezpečovat dílčí obnovu nebo nahrazování přerušovaných spojení apod. Pořadí plnění úkolů určuje spojovací náčelník podle vzniklé situace, rozhodnutí náčelníka CO a pokynů náčelníka štábu.

101. Potřebné údaje a přehled o spojovací situaci získává operačně-spojovací skupina zejména:

- kontrolou spojovacích sítí a směrů z jednotlivých spojovacích zařízení spojovacího uzlu,
- studiem a hodnocením situace na mapách a dokladech spojovací dokumentace, popřípadě organizováním průzkumu v terénu,
- od štábu Státní spojové služby a jí organizovaného průzkumu,
- z hlášení podřízených spojovacích orgánů nebo složek, s nimiž se udržuje součinnost,
- z průzkumového hlášení o pozemní situaci,
- úzkým stykem a součinností s odbornými pracovišti bojové směny velitelského stanoviště.

102. V souladu s organizací spojení a danou situací se operačně-spojovací skupina zaměřuje na postupné zjištění:

- a) stavu spojení z velitelského stanoviště, zejména s ohledem na to, které spojovací směry a jaké druhy spojení jsou přerušeny a které zůstaly v činnosti a se kterými štáby, útvary, jednotkami a složkami bylo spojení technickými prostředky přerušeno;
- b) rozsahu škod na jednotlivých sítích a směrech zejména z hlediska rozrušení kabelových a vzdušných vedení, poškození ústředí, zesilovacích stanic a jiných důležitých telekomunikačních bodů, poškození vysilacích a rozhlasových zařízení, rozrušení sítí poplachových sirén, zařízení rozhlasu po drátě, místního rozhlasu apod., popřípadě poškození spojovacích uzlů podřízených štábů, útvarů a jednotek, se kterými se spojení organizuje;
- c) stavu spojovacích jednotek, zejména z hlediska počtu osob, materiálu a schopnosti spojovacích jednotek k nasazení a plnění dílčích úkolů.

103. Souběžně se získáváním údajů provádí operačně-spojovací skupina v součinnosti Státní spojovou službou jejich vyhodnocování, zejména z těchto hledisek:

- v jakém rozsahu ovlivňuje rozrušené spojení možnosti operačního řízení a velení štábu a plnění vyrozumivacích úkolů v dané etapě činnosti,
- možnost obnovy spojení na jednotlivých směrech, její složitost a časová náročnost,
- možnosti spojovacích jednotek a spojovacích prostředků.

Na základě reálného zhodnocení situace stanoví operačně-spojovací skupina rozsah prvořadých a neodkladných opatření a po schválení přistupuje k jejich řešení a zabezpečení.

104. Prvořadá a neodkladná opatření k udržení a obnově spojení se musí zaměřit především na zabezpečení spojení s nadřizovými a těmi štáby, se kterými má uskutečňování vzájemného styku v dané situaci rozhodující význam.

Při přerušení spojení na směrech vlastní sítě se zajišťuje nepřetržitost styku v první řadě využitím současných možností náhradních přenosových cest, zejména:

- prostřednictvím štábů CO (útvárů, jednotek), se kterými bylo spojení zachováno a které mají možnost uskutečnit vzájemné spojení s požadovaným štábem CO (útvarem, jednotkou),
- prostřednictvím provozující veřejné telefonní sítě,
- prostřednictvím provozujících telefonních a rádiových sítí a zařízení součinnostních orgánů a složek.

Spojení se podle podmínek uskutečňuje postupným propojováním, tranzitováním. Je však nutno počítat s tím, že uskutečňování spojení tímto způsobem je převážně zdlouhavé, nepružné a nepříznivě ovlivňuje velení.

105. Při obnově rádiového spojení se musí zvláštní pozornost věnovat především odstranění závad na vlastních zařízeních, poškozených anténách, ovládacích vedeních apod. K navázání rádiového spojení s podřizovanými je nutno v plném rozsahu využít i možnosti vstupu do jejich rádiových sítí. Ve zvlášť nutných případech mohou být k obnově spojení, zejména s podřizovanými, vyslány spojovací prostředky s obsluhou. Vyslání rádiových spojovacích prostředků se zpravidla spojuje s dalšími opatřeními štábu, jako například

vyslání průzkumných jednotek, pohyblivého velitelského stanoviště, které převezme řízení záchranných a prvořadých likvidačních prací apod. Rádiová stanice se zařazuje zpravidla do té sítě, ve které byl štáb CO, se kterým se spojení obnovuje, již dříve zařazen.

106. Obnova rozrušených sítí rozhlasu po drátě, místního rozhlasu a sítí poplachových sirén ve městech se zpravidla řeší až jako součást následných opatření.

V rámci prvořadých opatření je však nutno věnovat zvláštní pozornost možnosti zachovat štáb CO kraje vstup do sítí rozhlasu po drátě v okresech, jejichž sítě a zařízení nebyly poškozeny.

107. Při zabezpečení spojení pro řízení záchranných a prvořadých likvidačních prací v prostoru napadení musí operačně-spojovací skupina štábu CO plnit tyto úkoly:

- zabezpečit štáb CO spojení zejména s veliteli sektorů, popřípadě spojovacích uzlů a s průzkumnými jednotkami,
- zajistit nasazení spojovacích jednotek a spojovacích prostředků CO a vydání nařízení pro spojení v prostoru napadení,
- sledovat průběh činnosti v prostoru napadení, vyhodnocovat stav a poskytnout potřebnou pomoc při obnově narušeného spojení.

108. Zabezpečení spojení štábu CO s veliteli sektorů (bojových úseků) a průzkumnými jednotkami se uskutečňuje v souladu s předem vydanými nařízeními a zpracovanými plány štábů, útvárů a jednotek, kterým bylo předurčeno spojení realizovat.

Rádiové prostředky na velitelském stanovišti určené pro toto spojení se uvádějí do pohotovosti a navazují spojení s podřizovanými stanicemi. Spojení se zpravidla navazuje ještě před příjezdem do míst soustředění před prostorem napadení a před zahájením průzkumu.

K organizování linkového spojení s veliteli sektorů (bojových úseků) přistupuje operačně-spojovací skupina zpravidla až po vyjasnění spojovací situace a zpřesnění prostorů velitelských stanovišť sektorů (bojových úseků). Spojení organizuje se štábem Státní spojové služby a podle možností a potřeby zařazuje i vlastní spojovací jednotky a spojovací prostředky.

109. Zasazení spojovacích jednotek a spojovacích prostředků do prostoru napadení se uskutečňuje zpravidla podle předem zpra-

covaných plánů spojení v prostoru napadení, které se však musí po napadení dále zpřesňovat podle vzniklé situace.

Spojovací jednotky a spojovací prostředky předem určené příslušnými plány k zajištění spojení se vysílají přímo do určených míst soustředění.

V souladu se vzniklou situací a rozhodnutím velitele (náčelníka CO) upřesňuje operačně-spojovací skupina předpokládaný rozsah organizace spojení v prostoru napadení, skutečné potřeby spojovacích jednotek a spojovacích prostředků a upřesňuje dříve připravená, popřípadě již vydaná předběžná nařízení pro spojení.

110. Po zhodnocení situace se přistupuje k přípravě a vydání nařízení pro spojení. Pokud nedošlo k podstatným změnám proti předběžným předpokladům, a odpovídá-li to dané situaci, uvádějí se pouze nové upřesňující údaje a ostatní se pouze potvrzují.

Nařízení pro spojení se doručuje zpravidla jako součást bojového rozkazu náčelníka CO města (okresu) pro velitele sektoru (bojového úseku).

111. Nemohou-li předem plánované spojovací jednotky a spojovací prostředky úkoly splnit nasazuje spojovací náčelník své zálohy nebo předkládá návrh požadavků a řeší poskytnutí pomoci od Státní spojové služby, nadřazeného štábu CO nebo součinnostních orgánů.

112. V průběhu záchranných a prvořadých likvidačních prací plní operačně-spojovací skupina tyto úkoly:

- sleduje nástup spojovacích jednotek a spojovacích prostředků k zajištění spojení do sektorů (bojových úseků) a prostoru napadení,

- sleduje vývoj situace, vyhodnocuje hlášení spojovacích náčelníků sektorů (bojových úseků) a řeší jejich požadavky,

- sleduje vytížení spojovacích jednotek a spojovacích prostředků a navrhuje jejich přeskupení do sektorů (bojových úseků) kde si to situace nezbytně vyžaduje, popřípadě sestavuje požadavky na další poskytnutí pomoci,

- zúčastňuje se kontroly a pomoci na místě, popřípadě řídí zajišťování spojení v nejdůležitějším sektoru (bojovém úseku),

- zabezpečuje další spojení, podle rozhodnutí náčelníka CO (velitele),

- sleduje postup prací spojených s obnovou spojení v prostorech napadení,

- sleduje ukončení činnosti spojovacích jednotek v jednotlivých sektorech (bojových úsecích) a navrhuje jejich další využití nebo návrat ke svým útvarům a štábům.

113. Operačně-spojovací skupina štábu CO kraje řeší v souvislosti s poskytováním pomoci napadenému městu (okresu) zejména:

- organizování pomoci spojovacími jednotkami a spojovacími prostředky,

- zabezpečení spojení pro řízení přesunu vysílaných spojovacích jednotek a spojovacích prostředků,

- zabezpečení spojení operační skupině organizované štábem CO kraje k řízení záchranných a prvořadých likvidačních prací v prostoru napadení v případě vyřazení štábu CO napadeného města (okresu).

K organizování pomoci spojovacími jednotkami a spojovacími prostředky přistupuje operačně-spojovací skupina na základě požadavků štábu CO města (okresu) nebo nařízení k poskytnutí mezikrajské pomoci. Při přípravě podkladů pro rozhodnutí velitele o poskytnutí pomoci si ujasní a stanoví zejména:

- rozsah poskytnutí pomoci spojovacími jednotkami štábů Civilní obrany (vlastních spojovacích záloh) ve prospěch napadeného teritoria,

- osy přesunu, popřípadě shromaždiště a průchodiště na nich,

- způsob spojení za přesunu,

- čas dosažení místa soustředění před prostorem napadení, popřípadě čas pravděpodobného průjezdu jednotlivými okresy a dosažení hranice sousedního kraje při vysílání mezikrajské pomoci.

114. Na základě rozhodnutí náčelníka CO kraje zajišťuje operačně-spojovací skupina:

- doručení rozkazu příslušným velitelům (náčelníkům) k odeslání spojovacích jednotek,

- doručení rozkazu náčelníkům CO okresů k zajištění průjezdu těchto jednotek příslušným územím jejich okresu,

- informování štábu CO, který pomoc vyžadoval, o rozhodnutí náčelníka CO kraje a o předpokládaném příjezdu jednotek do místa soustředění před prostorem napadení.

115. V rozkaze k odeslání spojovacích jednotek se uvádějí:

- údaje o ose přesunu,
- čas, kdy mají jednotky dosáhnout místa určení,
- způsob spojení, podávání hlášení, popřípadě další údaje.

V rozkaze náčelníkům CO okresů k zajištění průjezdu jednotek územím okresu se uvádí zejména druh jednotek, údaje o pochodové ose, předpokládaný čas průjezdu, podávání hlášení, popřípadě údaje k zajištění regulační služby.

116. K organizování pomoci a řízení přesunů spojovacích jednotek a ostatních sil a prostředků CO na území kraje využívá štáb CO kraje především dosavadního spojení se štáby CO okresů a vojenskými útvary. Jsou-li jednotky vysílané na rozkaz náčelníka CO kraje vybaveny vhodnými rádiovými prostředky a je-li délka pochodové osy delší než 20 až 30 km, může štáb CO kraje organizovat s jejich velitelem přímé rádiové spojení. Rádiová stanice velitele přesunujících se jednotek se zařazuje do jedné z již organizovaných rádiových sítí štábu CO kraje, zpravidla do té sítě, ve které je zařazen štáb CO nebo jednotka, která určené síly nebo jejich většinu bezprostředně vysílá. Rádiové spojení s jednotkami, které krajem pouze projíždějí, se organizuje podle nařízení nadřízeného štábu CO.

117. Při vysílání spojovacích jednotek v rámci mezikrajové pomoci podává štáb CO kraje nadřízenému štábu CO hlášení o odeslání určených jednotek, opuštění území vlastního kraje, popřípadě údaje o změnách pochodových os v prostoru styku se sousedním krajem a jiných vážných skutečnostech. Štáb CO kraje, jemuž se pomoc poskytuje, podává hlášení o tom, že jednotky dosáhly místa určení.

118. Při vyřazení bojové směny velitelského stanoviště štábu CO napadeného města (okresu) organizuje náčelník CO kraje vyslání zvláštní operační skupiny k řízení záchranných a prvořadých likvidačních prací v prostoru napadení. Spojovací náčelník k tomu musí zajistit zejména:

- vybavení operační skupiny spojovacími jednotkami a spojovacími prostředky pro spojení se štábem CO kraje (hl. města), měst, okresů a veliteli sektorů (bojových úseků) v prostoru napadení,

- určení a přidělení dopravních údajů.

Do operační skupiny se zařazuje zpravidla jeden z pomocníků spojovacího náčelníka, popřípadě sám spojovací náčelník.

Rádiová stanice operační skupiny se zařazuje do téže rádiové sítě, ve které pracovala rádiová stanice vyřazeného štábu CO města (okresu). Linkové spojení se zřizuje v souladu s možnostmi v místě, kde bude zřízeno velitelské stanoviště operační skupiny.

119. Operačně-spojovací skupina (spojovací náčelník) štábu CO okresu řeší v souladu s rozkazem, který štáb CO okresu obdržel, tyto úkoly:

- vyslání určených spojovacích jednotek a spojovacích prostředků k poskytnutí pomoci,
- zajištění spojení pro řízení přesunu odesílaných nebo okresem projíždějících sil a prostředků CO.

Při přípravě rozkazu náčelníka CO okresu k vyslání spojovacích jednotek a spojovacích prostředků se operačně-spojovací skupina (spojovací náčelník) zaměřuje především na zpřesnění pochodové osy na území okresu, regulační služby a stanovení způsobu spojení se štábem CO okresu.

120. Průjezd vyslaných spojovacích jednotek územím okresu se zajišťuje prostřednictvím štábů CO určených obcí na ose přesunu. K zajištění tohoto úkolu vydává náčelník CO okresu rozkaz, ve kterém se uvádí zejména předpokládaný čas průjezdu jednotek, nezbytné údaje o ose přesunu, ustanovení regulačních hlídek, způsob spojení a podávání hlášení.

Potřebné spojení k řízení přesunu uskutečňuje štáb CO okresu především využitím existujících spojovacích prostředků s určenými štáby CO obcí.

Štáby CO obcí zajišťují spojení s průchodišti, shromaždišti a regulačními hlídkami, které organizují zpravidla využitím veřejné telefonní sítě nebo spojkami.

Má-li štáb CO okresu dostatek vhodných rádiových spojovacích prostředků, může s důležitými místy na ose přesunu organizovat vlastní rádiové spojení. Rádiové stanice se zařazují do některé z již organizovaných sítí, v té době provozně nevytížených, nebo se organizuje zvláštní rádiová síť (směr).

121. Štábu CO kraje se musí podávat hlášení o odeslání spojovacích jednotek, opuštění území okresu, popřípadě o změnách pochodových os v prostoru styku se sousedním okresem a jiné závažné skutečnosti, které ovlivňují přesun. Štáb CO okresu, jemuž se pomoc poskytuje, podává hlášení o příjezdu jednotek na místa určení.

122. Spojovací dokumentace na velitelském stanovišti má pracovní charakter a musí v každé době dávat přehled o stavu spojení, umožňovat řešení spojovacích situací a plnění daných úkolů. Základní spojovací dokumentaci vede spojovací náčelník (operačně-spojovací skupina) a velitel spojovacího uzlu.

Spojovací náčelník používá při své činnosti především dokumentaci operační části plánu spojení a nařízení pro spojení.

Kromě toho vede pomocné doklady:

- pracovní deník,
- bojové hlášení,
- záznamník o vydaných a přijatých rozkazech.

Velitel spojovacího uzlu se ve své činnosti opírá o provozně technickou část spojovacího plánu a jako pomocný doklad vede Záznamník o přerušení a obnově spojení.

Jednotlivá pracoviště spojovacího uzlu vedou dokumentaci a písemnosti stanovené předpisem Spojovací provozní řád ozbrojených sil ČSSR (Spoj-4-1).

123. Základní metodou práce s grafickou dokumentací plánu spojení je řešení daných úkolů na mapě, popřípadě oleátě.

Na mapu (oleátu) se podle situace a potřeby zaznamenávají:

- nepřátelské údery a jejich následky, které mění spojovací situaci nebo mohou ovlivňovat její řešení,
- upřesněné údaje o prostoru napadení,
- řešení a zasazování spojovacích jednotek a spojovacích prostředků do prostoru napadení a další údaje spojené s celkovým řešením spojovací situace.

Po ukončení činnosti se mapy (oleáty), které zachycují významné spojovací skutečnosti, příslušně označují a ukládají s ostatními dokumenty bojové směny velitelského stanoviště určenými k archivování.

Veškeré změny dlouhodobého nebo trvalého charakteru vzniklé v důsledku vzdušného napadení se po skončení činnosti zachycují do příslušných dokladů plánu spojení.

124. Pracovní deník vede každý funkcionář operačně-spojovací skupiny. Má formu autentizovaného sešitu, do kterého se volnou formou zapisují osobní poznámky, služební záznamy k bojové situaci, příprava rozhodnutí, návrhů, požadavků apod.

125. Bojová hlášení jsou formuláře, které se vydávají pro potřeby bojové směny velitelského stanoviště. Bojové hlášení se používá k písemnému podávání hlášení, informačních zpráv, návrhů na řešení, popřípadě i vydávání rozkazů a nařízení.

126. Záznamník o vydaných a přijatých rozkazech má formu autentizovaného sešitu a vede se k dosažení soustavného přehledu o vydaných a přijatých rozkazech a nařízeních a o organizované kontrole jejich plnění.

127. Záznamník o přerušení a obnově spojení má formu autentizovaného sešitu, ve kterém se vyjadřuje zejména:

- druh a směr spojení, který byl přerušen,
- datum a čas přerušení a obnovy spojení,
- poznámky o příčině přerušení spojení, náhradním řešením, stav prací při obnově spojení apod.

HLAVA 8

ORGANIZACE A ZABEZPEČOVÁNÍ SPOJENÍ PŘI LIKVIDACI NÁSLEDKŮ NEPŘÁTELSKÉHO NAPADENÍ

128. Spojení organizované pro řízení záchranných a prvořadých likvidačních prací v prostoru napadení musí náčelníkům CO (velitelům) a štábům CO především zabezpečovat:

- včasné získávání zpráv o následcích nepřátelského napadení,
- nepřetržitě řízení a velení podřízeným štábům a jednotkám nasazeným do prostoru napadení.

Úspěšné splnění těchto požadavků vyžaduje pečlivou organizaci a taktickou přípravu spojení, dokonalé sladění všech spojovacích opatření a činnosti nasazených spojovacích jednotek a spojovacích prostředků k plnění úkolů.

129. Spojení s průzkumnými jednotkami musí zabezpečit příslušnému náčelníkovi CO (veliteli) a štábu CO, který organizuje průzkum pozemní situace, včasný a soustavný příjem zpráv o situaci v napadeném prostoru nebo jeho části.

130. Spojení s průzkumnými jednotkami zabezpečuje spojovací náčelník štábu CO, který organizuje průzkum.

Spojení s průzkumnými jednotkami organizuje buď přímo, nebo prostřednictvím sběrných středisek zpráv, které se k tomu účelu připraví. Spojení prostřednictvím sběrných středisek zpráv se zajišťuje zpravidla jen v rámci průzkumu organizovaného štábem CO napadeného města (okresu).

Sběrné středisko zpráv je místo vybavené potřebnými spojovacími prostředky k zajištění spojení s určenými jednotkami pozemního průzkumu a s příslušným štábem CO, kterému zprávy od průzkumných jednotek předává.

Plněním úkolů sběrných středisek zpráv se zpravidla pověřují spojovací uzly sektorů prostoru napadení, vhodné objekty, pozorovatelné nebo jiná místa velení a zařízení CO, která mají spojení se štábem CO zajištěno.

131. Spojení příslušného štábu CO s průzkumnými jednotkami se organizuje především rádiovými spojovacími prostředky. Tam, kde to podmínky dovolují, využívá se i existujícího telefonního spojení.

Rádiové stanice průzkumných jednotek nebo samostatných sběrných středisek zpráv se mohou zařazovat i do rádiové sítě s pozorovatelnami. Při sestavování sítí je však nutno dbát na to, aby spojení bylo pružné a nezpůsobovalo značné opožďování příjmu zpráv.

Spojení v průzkumných jednotkách se zajišťuje zpravidla osobním stykem a signalizací.

132. Vybavení průzkumných jednotek a sběrných středisek zpráv rádiovými stanicemi zajišťuje z vlastních prostředků ten štáb CO, který jednotky vysílá nebo sběrná střediska zpráv prakticky zřizuje. Jsou-li zajištěním a provedením průzkumných úkolů pověřeny jednotky štábu CO, které potřebné prostředky nevlastní, je povinností štábu CO, který organizaci a spojení průzkumnými jednotkami stanovil, aby potřebné spojovací prostředky k zajištění úkolů včas dodal.

133. Spojení s průzkumnými jednotkami se plánuje a organizuje již v přípravném období. Organizace spojení a jeho provozní a materiální zabezpečení se vyjadřuje v dokladech spojovacího plánu a plánu průzkumu štábu CO, který průzkum organizuje a v příslušných dokladech štábu CO, které se na jeho praktickém provedení a zajištění podílejí.

Po splnění průzkumných úkolů stanovených štábem CO, který průzkum organizoval, se spojovací prostředky ošetří a zpravidla se přidělují k plnění úkolů ve prospěch velitelů sektorů (bojových úseků).

134. Pro zabezpečení spojení s jednotkami speciálního průzkumu se využívá zpravidla existujícího spojení příslušného štábu CO a spojení určeného pro systém velení v prostoru napadení. V případě potřeby a materiálových možností se může těmto jednotkám přidělit rádiová stanice, která se zařazuje do jedné z rádiových sítí nebo směrů již zřízených. Spojení v průzkumných jednotkách se uskutečňuje zpravidla osobním stykem, popřípadě spojkou nebo signalizací.

135. Organizace spojení v prostoru napadení musí zabezpečit velitelům a štábům CO řídicím záchranné a prvořadě likvidační práce spolehlivý styk s nadřizovaným, velení podřizovaným, nezbytnou součinnost a řízení činnosti v týlových prostorech. K jeho organizování se používá zejména rádiových spojovacích prostředků, polního telefonního spojení, spojek a signalizace. Podle místních možností se využívá též nepoškozených zařízení a sítí správy spojů, popřípadě jiných složek. Pokusit se navázat spojení s nadřizovaným a podřizovanými pomocí telefonních přístrojů veřejné sítě nacházejících se v místě činnosti, jakož i podat hlášení o zjištěných zachovaných spojovacích možnostech je povinností všech funkcionářů.

136. Při organizaci spojení v prostoru napadení se musí zvláštní pozornost věnovat správné volbě jednotlivých druhů spojovacích prostředků, jejich účelnému využití a manévru pohyblivým pojátkem. Spojení se přednostně zřizuje pro velitele sektoru (bojového úseku). Další spojení se zřizují v souladu s postupem pronikání do hloubky sektoru (bojového úseku) v závislosti na spojovacích jednotkách a spojovacích prostředcích, které jsou k dispozici.

137. Pro zabezpečení řízení a velení jednotkám CO v prostoru napadení se na nejdůležitějších směrech nasazují především rádiové spojovací prostředky, které se na určená stanoviště odesílají pokud možno s příslušnými veliteli a štáby. Po zřízení plánovaných telefonních spojení, která, vzhledem k časově větší náročnosti, budou zpravidla zřízena později, se rozmístění a provoz rádiových stanic upřesňují v souladu s plánem organizace spojení v prostoru napadení.

138. Důležité směry spojení v prostoru napadení se zajišťují alespoň jedním druhem spojovacích prostředků. Ke zdvojení dalším technickým prostředkem se přistupuje podle potřeby v závislosti na spojovacích jednotkách a spojovacích prostředcích, které jsou k dispozici, a s přihlédnutím k nutnosti ponechání zálohy. Při nasazování spojovacích jednotek je nutno počítat s nezbytnou směnností obsluh spojovacích prostředků.

139. Spojení je nutno zřizovat a spojovací prostředky rozmísťovat tak, aby byla v maximální možné míře zajištěna jejich ochrana, bezpečnost a spolehlivost.

Trasy linkových vedení se musí volit tak, aby se předešlo jejich poškození zřícením rozrušených budov, šířením požárů, pohybem a činnostmi jednotek a techniky pracující v prostoru napadení apod. Mobilní části spojovacích uzlů se umísťují na volnějším prostranstvích, aby nemohlo dojít k jejich zavalení nebo jinému poškození druhotnými následky a byla zachována jejich pohyblivost.

Rádiové stanice se umísťují tak, aby spojení nebylo nepříznivě ovlivňováno stínícím a pohlcujícím účinkem staveb, terénu apod. Za nepříznivých podmínek se k zajištění rádiového spojení používá účinnějších nebo vyvýšených antén, popřípadě se rádiové stanice umísťují ve vyšších podlažích budov nebo na terénních vyvýšeninách.

140. Při přemísťování velitelských stanovišť v sektoru (bojovém úseku) se přenosná a mobilní spojovací zařízení přesunují zpravidla společně s příslušným velitelem a štábem.

Využívá-li se pro spojení velitelského stanoviště stálá telefonní ústředna objektu, připravuje se již před přemístěním na novém velitelském stanovišti potřebný počet přípojek.

Nelze-li přesunout některé části spojovacího uzlu (zařízení, stanice) bez přerušování spojení na jednotlivých směrech, je nutno koncové stanice (funkcionáře) včas o této okolnosti vyrozumět. Podle důležitosti jednotlivých směrů, předpokládané doby přerušování a materiálových možností se vzájemný styk zajišťuje zpravidla spojkami.

141. Základem spojení v sektoru (bojovém úseku) je spojovací uzel na velitelském stanovišti nebo v jeho blízkosti. Tvoří ho jednotlivé druhy spojovacích prostředků (telefonní ústředna, rádiová stanice, spojky) nebo komplex mobilního spojovacího uzlu. Na spojovacím uzlu se může zřídít i nabíjecí stanice, opravna a jiná pomocná zařízení (nejsou-li na spojovacím uzlu podmínky, umísťují se v týlovém prostoru).

Pro potřebu spojení velitelského stanoviště sektoru (bojového úseku) se v souladu s kapacitou telefonní ústředny zřizují telefonní pobočky u velitele a na pracovištích hlavních funkcio-

nářů štábu. Při nedostatku spojovacích možností se zřizují telefonní hovorny a vnitřní styk se uskutečňuje osobním stykem nebo spojkami.

Ve spojovací síti velitelského stanoviště sektoru se organizuje spojení zejména:

- s nadřazeným štábem CO,
- s místem soustředění,
- s týlem sektoru (bojového úseku),
- s průzkumnými jednotkami.

Zřizování jednotlivých spojení závisí na postupu rozvíjení činnosti v sektoru (bojovém úseku). V prvním pořadí se však zřizuje spojení s nadřazeným štábem CO, s místem soustředění nasazených jednotek a spojení k získávání zpráv od průzkumných jednotek.

142. S nadřazeným štábem CO se organizuje především rádiové spojení, popřípadě i telefonní, podle nařízení tohoto štábu.

Rádiové spojení se zřizuje v samostatné síti štábu CO. Nelze-li zřídit přímé spojení mezi štábem CO a velitelským stanovištěm sektoru (bojového úseku), je možno na vhodném místě zřídit pomocné retranslační nebo tranzitní místo. Pomocné retranslační (tranzitní) místo může sloužit současně i pro několik sektorů (bojových úseků).

Určené rádiové stanice navazují s řídicí rádiovou stanicí spojení ihned po výjezdu do určeného prostoru.

Telefonní spojení se zřizuje ve vlastní síti štábu CO. Není-li možno z velitelského stanoviště štábu CO zřídit samostatné vedení na stanoviště každého sektoru (bojového úseku), je možno zřídit na výhodném místě pomocný spojovací uzel, popřípadě připojit příslušné sektory (bojové úseky) na spojovací uzel sektoru (bojového úseku), se kterým lze přímé spojení zřídit apod.

143. S místem soustředění jednotek před sektorem (bojovým úsekem) se organizuje zpravidla rádiové spojení. Rádiová stanice se zařazuje do rádiové sítě sektoru (bojového úseku) s veliteli určených bojových úseků (pracovních úseků).

Umožňují-li to dané podmínky, může se zřídit linkové spojení místa soustředění se štábem sektoru (bojového úseku) přes telefonní ústřednu nebo mezistanici v týlu sektoru (bojového úseku). Rá-

diová stanice se pak použije pro spojení na jiném úseku.

Pro vnitřní potřebu místa soustředění se spojení spojovacími prostředky nezřizuje.

144. S týlem sektoru (bojového úseku) se organizuje zpravidla telefonní spojení. Nelze-li zřízení telefonního spojení uskutečnit, zřizuje se rádiové spojení. Rádiová stanice se zařazuje do rádiové sítě sektoru (bojového úseku) s veliteli určených bojových úseků.

145. S veliteli bojových úseků se organizuje spojení telefonem, rádiem, pohyblivými pojítky nebo jejich vzájemnou kombinací.

146. S průzkumnými jednotkami se spojení z velitelského stanoviště sektoru (bojového úseku) organizuje a zabezpečuje v souladu s danou situací podle těchto zásad:

- v době, kdy průzkumné jednotky řídí přímo příslušný štáb CO může být podle nařízení velitele nebo náčelníka štábu sektoru (bojového úseku) zřízen odposlech rádiové sítě (směru) průzkumu, popřípadě se zprávy získávají od jednotek nebo sběrných středisek zpráv jiným způsobem (osobním stykem, spojkou apod.),

- po přidělení průzkumných jednotek do podřízenosti velitele sektoru (bojového úseku) se spojení s nimi zajišťuje buď rádiem, nebo prostřednictvím velitelských stanovišť bojových úseků (pracovních úseků).

Rádiové spojení velitelského stanoviště sektoru (bojového úseku) s průzkumnými jednotkami se organizuje zásadně z prostředků, které tyto jednotky již měly přiděleny pro spojení se štábem CO.

Rádiové stanice průzkumných jednotek se podle situace zařazují buď do sítě štábu CO okresu nebo sektoru s bojovými úseky, nebo se zřizuje dočasná samostatná rádiová síť (směr) průzkumu sektoru (bojového úseku).

147. Nezbytný součinnostní styk s veliteli sousedních sektorů (bojových úseků) se uskutečňuje prostřednictvím spojovacích sítí nadřazeného štábu CO. Zvláštní součinnostní spojení se neorganizuje.

148. Spojení v sektoru (bojovém úseku) se kromě technických prostředků zajišťuje i spojkami. Potřebný počet spojek se vyčleňuje rozkazem příslušných velitelů přímo z jednotek přidělených pro práci v prostoru napadení.

149. Rozsah organizace spojení v bojovém úseku je závislý především na složitosti bojového úseku a na materiálových prostředcích, které byly k zajištění spojení přiděleny nebo zůstaly v prostoru činnosti k dispozici.

V souladu s tím se na velitelském stanovišti bojového úseku zřizuje skupina technických spojovacích prostředků, popřípadě spojovací uzly. Při určování velitelského stanoviště je nutno přihlížet k možnostem využití zachovaných provozujících spojovacích zařízení a spojovacích uzlů objektů apod.

150. Bude-li na velitelském stanovišti bojového úseku zřízena telefonní ústředna, připraví se telefonní pobočka u velitele a jedna až dvě telefonní pobočky jako hovorny. Telefonní pobočky pro další funkcionáře se zpravidla nezřizují. Vnitřní styk se uskutečňuje převážně osobním stykem.

151. Z velitelského stanoviště bojového úseku se organizuje spojení:

- s veliteli pracovních úseků,
- se zařízeními a ostatními stanovišti řízenými velitelem bojového úseku.

152. S veliteli pracovních úseků, zařízení a ostatních pracovišť se zajišťuje spojení převážně spojkami vyčleněnými z pracovních jednotek. Jsou-li k dispozici rádiové nebo telefonní prostředky, zasazují se ke zřízení spojení především s nejdůležitějšími pracovními úseky, oddílem lékařské pomoci apod.

153. Spojení s veliteli sousedních bojových úseků se podle možnosti uskutečňuje prostřednictvím spojovací sítě štábu sektoru (obvodu), štábu CO okresu, spojkami nebo osobním stykem.

154. Řízení a velení v pracovním úseku a na jednotlivých pracovištích se uskutečňují převážně osobním stykem, spojkami vyčleněnými z pracovních jednotek a signalizací. V souladu s vybavením pracovních jednotek se dále využívá různých rozhlasovacích a povelových prostředků, popřípadě místních bezdrátových prostředků a jiných speciálních zařízení.

155. Spojení v týlovém prostoru sektoru (bojového úseku) musí zajistit potřebný styk k řízení a koordinaci základen a zařízení zřizovaných v týlovém prostoru. Zajišťuje se telefonním spojením nebo spojkami.

Způsob organizace spojení je závislý především na vlastní organizaci řízení týlového prostoru, vzdálenosti jednotlivých základen a zařízení od velitelského stanoviště sektoru (bojového úseku) a množství spojovacích prostředků, které jsou k dispozici.

V souvislosti s tím lze spojení organizovat:

- napojením zařízení na spojovací uzel sektoru (bojového úseku),
- zřízením spojovacího uzlu nebo skupiny technických prostředků na vhodné základně, zařízení nebo jiném vhodném místě v týlovém prostoru,
- kombinací obou možností.

Spojovací uzel tvoří zpravidla telefonní ústředna polního typu nebo vhodná provozuschopná ústředna závodu (podniku), spojky, popřípadě rádiová stanice pro styk se štábem sektoru (bojového úseku).

156. Pro organizaci telefonního spojení v týlovém prostoru se využívá polních telefonních prostředků a zachovalých stálých, zejména vzdušných vedení, ze kterých se příslušným napojením zřizují potřebné směry. Telefonní spojení lze v závislosti na materiálových možnostech zřizovat:

- přímým napojováním jednotlivých základen a zařízení na příslušný spojovací uzel,
- připojením více základen a zařízení na jeden telefonní směr vedený po vhodně volené trase,
- zřizováním tranzitního spojení.

Zůstala-li v týlovém prostoru v provozu veřejná telefonní síť, využívá se jí v maximální míře pro zabezpečení stanoveného spojení.

157. Spojení spojkami se organizuje pouze s těmi základnami a zařízeními, se kterými nelze zajistit spojení technickými spojovacími prostředky. Spojky se vyčleňují z pracovních jednotek zařazených do sektoru (bojového úseku) nebo k plnění úkolů v týlovém prostoru.

158. K zabezpečení organizace a řízení spojení v prostoru napadení se zpravidla předem ustavují funkce spojovacích náčelníků sektorů popřípadě bojových úseků. V sektorech (bojových úsecích), kde se předpokládá rozsáhlejší nasazení a činnost jednotek Státní spojové služby, se kromě toho do štábu CO sektoru zařazuje i zástupce Státní spojové služby. Jeho hlavním úkolem je zabezpečovat koordinaci práce jednotek Státní spojové služby s činnostmi ostatních jednotek v sektoru (bojovém úseku), zajišťovat organizaci využití zachovaných částí spojovacích sítí a zařízení správy spojů pro potřeby spojení sektoru (bojového úseku) a plnění dalších úkolů jednotek služby v prostoru napadení.

159. Spojovací náčelníci sektorů (bojových úseků) se ustavují především z řad spojovacích funkcionářů vojenských útvarů podřízených příslušnému štábu CO nebo předurčených k nasazení do prostoru napadení, popřípadě z řad příslušného štábu CO objektu.

Spojovací náčelníci rozsáhlých a složitých sektorů (bojových úseků) si mohou z řad velitelů a příslušníků spojovacích jednotek nasazených do sektoru (bojového úseku) určit velitele spojovacího uzlu, popřípadě i svého pomocníka.

160. Spojovací náčelníci bojových úseků se ustavují jen tehdy, plánuje-li se větší rozsah organizace spojení a jeho zabezpečování nezbytně vyžaduje přímé řízení samostatnou spojovací funkcí. Do funkcí spojovacích náčelníků bojových úseků se určují především důstojníci nebo schopní poddůstojníci zasazených spojovacích jednotek vojenských útvarů a spojovací funkcionáři štábu CO objektů na území bojového úseku.

V bojových úsecích, kde není ustavena funkce spojovacího náčelníka, řídí organizaci a zabezpečování spojení sám velitel nebo jím pověřený funkcionář štábu.

161. Spojovací náčelníci sektoru (bojového úseku) odpovídají za organizaci a včasné zabezpečení spolehlivého spojení a za účelné a efektivní využití všech přidělených spojovacích jednotek a spojovacích prostředků. Ve své činnosti se řídí nařizenými nadřízeného štábu, rozkazy a pokyny svého velitele a náčelníka štábu. Jejich jednání musí být iniciativní a rozhodné.

162. Spojovací náčelník se po svém příchodu do určeného prostoru velitelského stanoviště informuje o situaci a vyžádá si u náčelníka štábu nebo velitele příslušná nařízení, rozkazy nebo jiné podklady pro organizaci spojení. Ujasní si úkoly, síly a prostředky, které má již k dispozici, a vydá velitelům podřízených jednotek nařízení, stanoví podle důležitosti a potřeby úkoly zejména ke zřízení spojovacího uzlu sektoru (bojového úseku) a určených spojení.

163. Po splnění prvořadých opatření se zúčastňuje přípravě předběžného rozhodnutí velitele v součinnosti s ostatními příslušníky štábu sektoru (bojového úseku). Připravuje si zejména organizaci a postup zřizování spojení štábu sektoru (bojového úseku), rozdělení spojovacích jednotek a spojovacích prostředků pro potřeby sektoru a bojových úseků a přidělení dopravních údajů.

164. Při přípravě rozhodnutí velitele se spojovací náčelník sektoru (bojového úseku) zúčastňuje zpravidla i průzkumu, jehož výsledky využívá zejména ke zjištění podkladů pro organizaci spojení v sektoru (bojovém úseku) a předpokládané potřeby a rozsahu spojení v bojových úsecích. Organizuje průzkum spojovacích prostředků převážně v okolí velitelského stanoviště a v týlovém prostoru.

165. Podle rozhodnutí velitele sektoru (bojového úseku) vydává spojovací náčelník příkazy ke zřízení dalších spojovacích směrů (sítí) a k odeslání spojovacích jednotek a spojovacích prostředků do bojových úseků.

166. Po vydání bojového rozkazu velitele sektoru (bojového úseku) přistupuje spojovací náčelník k upřesnění předběžně určené organizace a zajištění spojení a vydává doplňující rozkazy a nařízení.

O způsobu organizace spojení a jeho stavu podává spojovací náčelník hlášení spojovacímu náčelníkovi nadřízeného štábu CO.

Nemůže-li spojovací úkoly zajistit přidělenými spojovacími jednotkami a spojovacími prostředky, žádá o poskytnutí pomoci. Hlášení i požadavky podává zpravidla prostřednictvím náčelníka štábu sektoru (bojového úseku).

167. Spojovací náčelník musí znát stav a organizaci spojení v prostoru napadení ve všech fázích činnosti. Zjištěné skutečnosti vede ve svém pracovním plánu.

V pracovním plánu vyznačuje dislokaci míst velení a zařízení sektoru (bojového úseku), organizaci a způsob zřízení spojení, přehledy a rozpočty spojovacích jednotek a spojovacích prostředků, dopravní údaje a jejich přidělení, dislokaci pomocných spojovacích základů, údaje o radiační situaci, popřípadě další údaje nezbytné pro řízení a zabezpečování spojení.

168. V dalším průběhu činnosti v prostoru napadení zaměřuje spojovací náčelník úsilí zejména k těmto úkolům:

- kontrole stavu spojení v sektoru a v bojových úsecích a provádění opatření k jeho dalšímu zkvalitnění,
- získávání dalších zpráv o spojovací situaci, zejména stavu rozrušených sítí a možnostech jejich využití,
- příjmu a zařazování dalších spojovacích jednotek a spojovacích prostředků, které docházejí do míst soustředění podle plánu nebo dodatečně vysílaných na pomoc,
- vyhodnocování požadavků na spojovací síly a spojovací prostředky, které obdrží z bojových úseků, a zajišťování nezbytné pomoci,
- organizaci zásobování spojovací techniky zdroji elektrické energie, nezbytné opravářské činnosti a obměny nebo dezaktivace spojovacích prostředků zamořených nad přípustnou normu,
- organizaci střídání a odpočinku obsluh a spojovacích jednotek plnících dlouhodobé úkoly nebo pracujících v zamořeném prostoru,
- iniciativnímu plnění dalších požadavků na spojení vyplývajících ze změn v bojové situaci, organizaci velení a požadavkům nadřízených funkcionářů,

169. V souladu s postupným zakončováním záchranných a prvořadých likvidačních prací v sektoru navrhuje spojovací náčelník svým nadřízeným zrušení příslušných spojení, další využití spojovacích jednotek a spojovacích prostředků, popřípadě jejich odeslání.

Zakončení činnosti a odeslání jednotek z prostoru napadení podléhá schválení nadřízeného štábu CO.

170. Po obdržení souhlasu ke zrušení spojení a odeslání uvolněných spojovacích jednotek vydává spojovací náčelník příslušné rozkazy, ve kterých kromě údajů o způsobu zrušení spojení uvádí:

- místo ošetření osob a materiálu,
- místo a způsob odevzdání materiálu, který byl jednotce zapůjčen k plnění úkolů,
- další pokyny upřesňující jejich návrat nebo plnění dalších úkolů.

Ukončení činnosti a odeslání spojovacích jednotek se hlásí velitelům útvarů a jednotek, kterým přísluší.

171. K zajištění nezbytného spojení po skončení záchranných a prvořadých likvidačních prací v prostoru napadení se ponechávají (zřizují) rádiové stanice, včetně obsluh, především z jednotek, které jsou přímo podřízeny štábu CO.

172. Spojovací náčelník sektoru (bojového úseku) končí své funkce společně se štábem sektoru. Svou funkci končí po splnění všech úkolů spojených s ukončením spojovacích opatření, podáním souhrnné zprávy a odevzdáním veškeré spojovací dokumentace.

173. Spojovací náčelník bojového úseku se po svém příchodu do prostoru velitelského stanoviště ohlásí náčelníkovi štábu (veliteli) a spojovacímu náčelníkovi sektoru (bojového úseku). Vyžádá si informace o situaci, spojovacích jednotkách a spojovacích prostředcích, které mu budou přiděleny nebo jsou již k dispozici, a bližší podklady pro organizaci spojení, pokud jsou známé a přistupuje k rozvinutí své činnosti.

Činnost spojovacího náčelníka při organizování a zabezpečování spojení je v podstatě stejná jako činnost spojovacího náčelníka sektoru (bojového úseku) s tím, že odpovídá úkolům a organizaci bojového úseku.

174. Rozsah organizace spojení v prostorech napadení soudobými prostředky ničení je závislý především na organizaci velení a řízení záchranných a prvořadých likvidačních prací. Základním požadavkem je zabezpečit spojení pro styk s nadřízeným, podřízenými, důležitými zařízeními a nezbytnou součinnost. Způsob orga-

nizaci spojení a složitost jeho zabezpečení jsou však ovlivňovány do značné míry místní spojovací situací, která vznikne v důsledku účinků jednotlivých druhů soudobých prostředků ničení.

175. Zvláštnost organizace spojení v prostorech napadení chemickými zbraněmi a bakteriologickými (biologickými) prostředky spočívá v tom, že existující sítě zřízené nebo využívané pro velení před napadením zůstanou z větší části nebo zcela zachovány. Tato skutečnost podstatně usnadňuje organizaci a zabezpečení spojení k řízení záchranných a prvořadých likvidačních prací.

176. Při zřizování spojení se především využívá provozujících sítí a zařízení správ spojů, spojení štábů a zařízení CO, popřípadě jiných složek v prostoru záchranných a prvořadých likvidačních prací. Rádiových a polních telefonních spojovacích prostředků se využívá především tam, kde zajištěné spojení technickými prostředky je nezbytné a nelze existující spojení využít. Nasazení rádiových stanic se předpokládá zejména k řízení a provádění průzkumu a v prostorech napadení konvenčními zbraněmi, kde se zasazují zpravidla společně s polními telefonními spojovacími prostředky.

177. Organizaci spojení řídí spojovací náčelník CO napadeného okresu (města) buď přímo, nebo prostřednictvím spojovacích náčelníků ustavených z příslušných orgánů velení v prostoru napadení.

Spojovací náčelníci se ustavují pouze tehdy, zřizuje-li se spojení ve větším rozsahu, které vyžaduje zvláštního řízení. Funkcí spojovacího náčelníka se pověřuje zpravidla velitel spojovací jednotky zasazené ke splnění úkolu.

178. Velitelé spojovacích jednotek procházejí se svými jednotkami do příslušného sektoru (bojového úseku) v prostoru napadení zpravidla místem soustředění, kde obdrží nezbytné informace a pokyny k zařazení do příslušné části sektoru (bojového úseku) a u koho se mají hlásit. Přejde-li jednotka dříve než je místo soustředění obsazeno přijímací skupinou velitele sektoru (bojového úseku), vyhledá velitel jednotky přímo štáb a spojovacího náčelníka sektoru (bojového úseku), kde ohlásí příchod, stav a vybavení jednotky.

Po obdržení příslušných rozkazů se jednotka odebere k plnění uložených úkolů.

179. Při nasazování jednotek k plnění úkolů a organizaci jejich práce musí spojovací náčelníci a velitelé přísně dbát pravidel stanovených pro práci v prostoru napadení, zejména v zamořeném prostoru.

V prostorech s úrovní radiace (expozičním příkonem) větší než 5 mGy/h musí příslušníci jednotek pracovat s použitím prostředků individuální ochrany. Jednotka se do prostoru s úrovní radiace od 0,3 do 0,5 Gy/h může vyslat pouze ke splnění mimořádně naléhavých úkolů, a to pouze se souhlasem náčelníka CO napadeného okresu (města).

Do prostorů s úrovní radiace vyšší než 0,5 Gy/h se jednotky nenasazují.

180. K plnění naléhavých opatření v prostorech s úrovní radiace od 0,3 do 0,5 Gy/h se vysílají především příslušníci spojovacích jednotek vojenských útvarů, popřípadě příslušníci spojovacích jednotek jiných složek, kteří jsou fyzicky zdatní a dobře vycvičení. Pro práci musí být vybaveni prostředky individuální ochrany, dozimetrickými přístroji a maximálně využívat ochranných vlastností dopravních prostředků a terénu.

Vysílané jednotce se musí podle výpočtů předpokládané dávky ozáření určit přesný čas pobytu v zamořeném prostoru, rychlost a osa přesunu do míst plnění úkolu.

181. Jednotky působící v prostorech zamořených radioaktivními látkami musí být vybaveny prostředky ke kontrole ozáření. Velitel jednotky vede přehled o ozáření příslušníků, aby nepřekročilo stanovenou mez. Hrozí-li nebezpečí překročení této meze, navrhuje a zabezpečuje včasné vystřídání nebo vyvedení příslušníků mimo zamořený prostor.

182. Střídání jednotek pracujících v prostoru napadení se musí předem předvídat a plánovat. Organizují ho spojovací náčelníci a velitelé spojovacích jednotek v rámci své působnosti a konkrétních možností podle dané situace.

Střídání jednotek se organizuje s ohledem:

- na stupeň i zamoření terénu a prostředí, ve kterém pracují,

- na obdrženou dávku ozáření,
- na obtížnost a průběh úkolů,
- na odpočinek a stravování jednotky.

183. Střídání jednotek i jednotlivců pracujících v zamořeném prostoru se podle konkrétních podmínek organizuje:

- vystřídáním jednotkou, která byla na odpočinku nebo v záloze,
- vystřídáním jednotkou, která pracovala v nezamořeném prostoru.

Jednotky i jednotlivci odcházející ze zamořeného prostoru musí projít dozimetrickou kontrolou na kontrolním a roztrídovacím stanovišti. Střídání jednotek i jednotlivců v nezamořeném prostoru se v souladu s konkrétními podmínkami provádí zpravidla po 24 hodinách, popřípadě se odpočinek organizuje přímo na místě plnění úkolů.

184. Velitel střídané jednotky (obsluhy spojovacího prostředku) je povinen informovat nového velitele o stavu úkolu, který se plní, a všech známých okolnostech, které mohou jeho další plnění ovlivnit

Při střídání se spojovací technika ponechává zpravidla na místě.

185. Při práci v zamořeném prostoru musí velitelé a příslušníci spojovacích jednotek dodržovat kromě opatření stanovených k osobní ochraně i bezpečnostní opatření k ochraně spojovací techniky a zařízení proti zamoření a tím zpětnému působení na obsluhy. Musí sledovat stupeň zamoření a přestoupí-li povolenou hranici, organizují její výměnu nebo očistu.

Spojovací technika, zařízení, proudové zdroje a ostatní spojovací materiál odsunovaný ze zamořeného prostoru musí projít dozimetrickou kontrolou. Přesahuje-li zamoření povolenou normu, mohou být do místa určení doručeny pouze po dezaktivaci.

186. Při práci v prostoru napadení bakteriologickými (biologickými) prostředky musí příslušníci spojovacích jednotek přísně dodržovat nařízená režimová opatření, zejména pravidla osobní hygieny a hygieny pracovního prostředí, používat pouze zkontrolované potraviny a vodu. Každé podezření z onemocnění se musí hlásit veliteli a určeným zdravotnickým orgánům.

187. Spojovací jednotky končí činnost v prostoru napadení na rozkaz spojovacího náčelníka nebo velitele, kterému byly přiděleny.

Po obdržení rozkazů k ukončení prací a pokynů k soustředění spojovacích jednotek organizují velitelé jednotek zrušení spojení, soustředění spojovací techniky a materiálu a poskytnutí nezbytného zdravotnického ošetření příslušníkům jednotek. Plnila-li jednotka úkoly v zamořeném prostoru, zajišťuje též kontrolu zamoření a speciální očisty osob a materiálu.

Po splnění této povinnosti odevzdají jednotky na spojovací základně sektoru (prostoru napadení) materiál a techniku, které jim byly přiděleny k plnění úkolu, popřípadě přebírají techniku a materiál, které byly na rozkaz spojovacího náčelníka předány této základně nebo jiné jednotce.

Po provedení všech opatření spojených s ukončením prací v prostoru napadení se jednotky a jednotlivci soustředí v určeném prostoru a řídí se pokyny svých velitelů k přípravě a odjezdu do určených míst.

HLAVA 9

NÁSLEDNÁ SPOJOVACÍ OPATŘENÍ

188. Následná spojovací opatření směřují především k zajištění řízení záchranných a prvořadých likvidačních prací v prostoru napadení a k zabezpečení nepřetržitého spojení mezi štábem a jednotkami CO při plnění nezbytně nutných úkolů.

189. Následná spojovací opatření směřují především k obnově bojové pohotovosti podřízených spojovacích jednotek a spojovacích prostředků a k uvedení spojovací soustavy štábu a jednotek CO do stavu odpovídajícímu nově vzniklé situaci. Opatření se zaměřují zejména:

- na obnovu spojení s důležitými orgány a zařízeními, které zůstanou v činnosti i po ukončení záchranných a prvořadých likvidačních prací nebo které změni místo dislokace,
- na obnovu spojení, která bylo v dané situaci možno postrádat nebo byla dostatečně nahrazena jiným druhem spojovacího prostředku, jehož zařazení není možno považovat za trvale vyhovující,
- na zlepšení spojovací situace odstraněním všech improvizací, které byly vynuceny nárokem na rychlost obnovy a jejich nahrazení definitivní odbornou úpravou,
- na nahrazení vzniklých ztrát ve spojovacích jednotkách, opravení a doplnění chybějící spojovací techniky a materiálu.

190. Rozsah následných opatření ve spojení je závislý především na nové situaci, která vznikla v orgánech velení a řízení, a jejich dalších úkolech a dále na situaci, která se po napadení vytvořila ve stálých spojovacích sítích a zařízeních správ spojů a jiných složek, kterých se k organizaci spojení v systému CO využívalo. Je třeba počítat i s tím, že se nemusí podařit obnovit spojovací soustavu v rozsahu, který byl k dispozici před napadením, neboť kapacity stálých sítí a zařízení mohou být na dlouhou dobu omezeny.

191. Při určování rozsahu úprav a obnovy rozrušené spojovací soustavy štábu CO se musí vycházet z rozboru zachovaných stálých

linkových sítí správ spojů, jejich stavu a možností, popřípadě předpokladu k jejich úpravám a rekonstrukci. V souvislosti s tím je nutno bedlivě zvážit způsob zřízení a obnovy jednotlivých spojení tak, aby řešení bylo nejvýše účelné a efektivní a stanovit postup jejich realizace.

192. Řešení spojovacích opatření a příprava požadavků se musí uskutečňovat v těsné spolupráci s orgány Státní spojové služby a jiných složek, jejichž sítí a zařízení je možno využít a v těsné součinnosti se všemi územními orgány, které mají své požadavky na spojení. Při nedostatku možností k uspokojení všech požadavků se obnova spojení řeší systémem společných sítí se zachováním možnosti přednostního využití pro systém vyrozumění a varování.

193. Zajištění požadavků na spojení v sítích a zařízeních správy spojů zabezpečují příslušné složky Státní spojové služby. Ostatní spojení se zajišťuje především vlastními spojovacími jednotkami a spojovacími prostředky.

V zájmu co nejrychlejšího dosažení požadované obnovy spojovací soustavy se v souladu s danou situací organizuje účelná výpomoc zejména spojovací službě práce schopným obyvatelstvem, zemní a jinou technikou, která může práce podstatně urychlit, popřípadě i spojovacími jednotkami vojenských útvarů CO.

194. Provádění následných spojovacích opatření se musí organizovat s ohledem na předpoklad dalšího vývoje situace, aby v průběhu plnění těchto opatření nebyla ohrožena bojová pohotovost štábu, útvarů a jednotek CO k plnění úkolů v případě dalšího napadení.

O B S A H

	Strana
<u>Úvod</u>	3
ČÁST 1	
<u>ZÁKLADNÍ USTANOVENÍ O SPOJENÍ</u>	
<u>V CIVILNÍ OBRANĚ</u>	
<u>Hlava 1. Druhy spojení</u>	5
<u>Hlava 2. Spojovací uzly</u>	7
<u>Hlava 3. Spojovací síly a zásady jejich nasazování</u>	12
<u>Hlava 4. Zásobování štábů, útvarů a jednotek CO spojovací technikou a její technické zabezpečení</u>	14
ČÁST 2	
<u>ZÁSADY ŘÍZENÍ</u>	
<u>A PLÁNOVÁNÍ SPOJENÍ</u>	
<u>Hlava 5. Zásady řízení spojení</u>	16
<u>Hlava 6. Zásady plánování spojení</u>	19
ČÁST 3	
<u>ORGANIZACE</u>	
<u>A ZABEZPEČOVÁNÍ SPOJENÍ</u>	
<u>Hlava 7. Organizace a zabezpečování spojení vojenských štábů CO</u>	29

	Strana
<u>Hlava 8. Organizace a zabezpečování spojení</u> <u>při likvidaci následků nepřátelské-</u> <u>ho napadení</u>	44
<u>Hlava 9. Následná spojovací opatření</u>	60

Odpovědný funkcionář: generálmajor Ing. Jozef Eršek

Redaktor: kapitán RNDr. Petr Kolář

Předpis přidělen podle zvláštního rozdělovníku

Schváleno čj. 011069/CO/1989.- K tisku schváleno 9. 10. 1989.
